Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

13 päivänä tammikuuta 2017 * [i]

Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — ECHAn hallussa olevat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja, jotka on annettu kemikaalin bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) käyttöä koskevan lupamenettelyn yhteydessä — Päätös eräiden kantajan luottamuksellisina pitämien tietojen luovuttamisesta — Taloudellisten etujen suojelemista koskeva poikkeus — Yksityiselämän käsite — Omaisuudensuoja — Perusteluvelvollisuus

Asiassa T-189/14,

Deza, a.s., kotipaikka Valašské Meziříčí (Tšekin tasavalta), edustajanaan asianajaja P. Dejl,

kantajana,

vastaan

Euroopan kemikaalivirasto (**ECHA**), asiamiehinään aluksi A. Iber, T. Zbihlej ja M. Heikkilä, sittemmin Heikkilä, C. Buchanan ja M. W. Broere, avustajanaan asianajaja M. Mašková,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek ja K. Talabér-Ritz,

ja

ClientEarth, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

European Environmental Bureau (EEB), kotipaikka Bryssel (Belgia),

Vereniging Health Care Without Harm Europe, kotipaikka Rijswijk (Alankomaat), edustajanaan asianajaja B. Kloostra,

väliintulijoina,

jonka kohteena on SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee ECHAn 24.1.2014 tekemien sellaisten päätösten kumoamista, jotka koskevat eräiden sellaisten tietojen ilmaisemista, jotka kantaja on kemikaalin bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) käyttöä koskevan lupamenettelyn yhteydessä antanut,

* Oikeudenkäyntikielet: tšekki.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Prek (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Labucka ja V. Kreuschitz,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 29.6.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

1 Ainetta bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) (jäljempänä DEHP) käytetään polyvinyylikloridista (PVC) valmistettujen muovien pehmentämiseen. DEHP on sisällytetty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1, oikaistuna EUVL:ssä L 136, 29.5.2007, s. 3) liitteeseen XIV. Tämän aineen sisällyttäminen mainittuun liitteeseen johti siihen, että sen käyttö edellytti 21.2.2015 alkaen Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) myöntämää lupaa.

2 Voidakseen jatkaa DEHP:n tuottamista 21.2.2015 jälkeen keskeytyksettä kantaja Deza a.s. jätti asetuksen N:o 1907/2006 62 artiklan mukaisesti lupahakemuksen ECHA:lle. Se liitti lupahakemukseensa tässä yhteydessä luottamuksellisen version ja ei-luottamuksellisen version vaadituista asiakirjoista, joihin kuuluivat muun muassa kemikaaliturvallisuusraportti, vaihtoehtojen analyysi ja sosioekonominen analyysi. Myös Arkema France, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Kedzierzyn S. A. ja Vinyloop Ferrara SpA (jäljempänä aiemmat kantajat) jättivät lupahakemuksen voidakseen jatkaa DEHP:n tuottamista.

3 ECHA järjesti asetuksen N:o 1907/2006 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkisen kuulemisen DEHP:tä koskevista hakemuksista 13.11.2013–8.1.2014. Se asetti tässä yhteydessä yleisön saataville useita mainittua ainetta koskeneita asiakirjoja.

4 ClientEarth ja European Environmental Bureau (EEB) esittivät 5.12.2013 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, s. 43) perusteella ECHAlle pyynnön saada tutustua kemikaaliturvallisuusraporttiin ja vaihtoehtojen analyysiin, jotka sisältyivät DEHP:n käyttöä koskevaan lupahakemukseen, koska ne katsoivat, että julkisen kuulemisen aikana tiedoksi annetut asiakirjat olivat puutteelliset.

5 ECHA ilmoitti 18.12.2013 päivätyllä kirjeellään kantajalle ClientEarthin ja EEB:n esittämästä asiakirjoihin tutustumista koskevasta pyynnöstä, joka koski lupahakemukseen sisältyneitä kemikaaliturvallisuusraporttia ja vaihtoehtojen analyysia. ECHA ilmoitti sille myös aikovansa toimittaa sille sähköisessä muodossa kyseisistä asiakirjoista peitettyjä kohtia sisältävät versiot ja kehottavansa sitä täsmentämään selvästi ne tiedot, joita se ei halunnut ilmaistavan, sekä esittämään syyt sille, miksi nämä tiedot kuuluisivat jonkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamisalaan.

6 ECHA lähetti 24.1.2014 kantajalle kirjeen, jonka viitenumero oli AFA-C-000004274-77-09/F, ja aiemmille kantajille kirjeet, joiden viitenumerot olivat AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F. Se ilmoitti niille näillä kirjeillä päätöksestään antaa asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitetulla tavalla tietoja osasta pyydetyistä asiakirjoista (jäljempänä riidanalaiset päätökset)

7 ECHA ilmoitti 7.2.2014 päivätyllä kirjeellä ClientEarthille ja EEB:lle, että se oli päättänyt antaa niille oikeuden saada tutustua osaan pyydetyistä tiedoista mutta että tietojen antamista oli lykätty, koska unionin yleisessä tuomioistuimessa oli saatettu vireille menettely tietojen antamisen estämiseksi. Tähän kirjeeseen oli liitetty yksi 24.1.2014 päivätyistä kirjeistä eli Arkema Francelle osoitettu kirje, joka oli samankaltainen kuin kantajalle osoitettu kirje.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

8 Kantaja ja aiemmat kantajat nostivat 24.3.2014 riidanalaisista päätöksistä SEUT 263 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen. Ne esittivät samana päivänä jätetyllä erillisellä asiakirjalla SEUT 278 artiklaan perustuvan välitoimihakemuksen saadakseen lykättyä riidanalaisten päätösten täytäntöönpanoa.

9 Aiemmat kantajat ilmoittivat unionin yleiselle tuomioistuimelle 8.4.2014 päivätyllä kirjeellä luopuvansa kanteestaan. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti merkitsi tämän tiedoksi 11.4.2014 päivätyllä asian osittaista rekisteristä poistamista koskevalla määräyksellä.

10 Päätöksen, jonka viitenumero on AFA-C-000004274-77-09/F, täytäntöönpanoa lykättiin 25.7.2014 annetulla määräyksellä Deza v. ECHA (T-189/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:686). ECHA velvoitettiin sillä pidättäytymään antamasta tietoja DEHP:tä koskevasta kemikaaliturvallisuusraportista ja vaihtoehtojen analyysista, jotka aiemmat kantaja olivat esittäneet ja joita päätökset, joiden viitenumero oli AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F, koskivat.

11 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.8.2014 jättämällään asiakirjalla ClientEarth, EEB ja Vereniging Health Care Without Harm Europe (jäljempänä HCWH Europe) pyysivät saada esiintyä asiassa väliintulijoina tukeakseen ECHAn vaatimuksia. Ne pyysivät lisäksi saada käyttää englantia ensisijaisesti menettelyn kirjallisessa ja suullisessa vaiheessa ja toissijaisesti menettelyn suullisessa vaiheessa.

12 Edellä mainitut pyynnöt annettiin tiedoksi kantajalle ja ECHAlle unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 hyväksytyn työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

13 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 25.9.2014 antamallaan määräyksellä Euroopan komission väliintulijaksi tukemaan ECHAn vaatimuksia.

14 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.10.2014 jättämällään asiakirjalla ECHA pyysi, että vastaajan vastauskirjelmän liitettä D1 käsitellään luottamuksellisena suhteessa ClientEarthiin, EEB:hen ja HCWH Europeen.

15 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.10.2014 jättämällään asiakirjalla kantaja pyysi, että tiettyjä kannekirjelmään sisältyviä tietoja käsitellään luottamuksellisina suhteessa ClientEarthiin, EEB:hen ja HCWH Europeen.

16 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.10.2014 jättämällään asiakirjalla kantaja korjasi tiettyjen kannekirjelmään ja sen liitteisiin sekä ECHAn päätöksiin ja niiden liitteisiin sisältyvien seikkojen luottamuksellista käsittelyä koskenutta pyyntöään, ja myös se pyysi vastaajan vastauskirjelmän liitteen D1 luottamuksellista käsittelyä suhteessa ClientEarthiin, EEB:hen ja HCWH Europeen.

17 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 16.1.2015 antamalla määräyksellä ClientEarth, EEB ja HCWH Europe hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan ECHAn vaatimuksia. Väliintulijoiden esittämä pyyntö saada poiketa kieliä koskevista järjestelyistä hylättiin siltä osin, kuin se koski menettelyn kirjallista vaihetta, ja todettiin, että pyynnöstä saada poiketa kieliä koskevista järjestelyistä suullisen käsittelyn osalta annetaan ratkaisu myöhemmin.

18 ClientEarth, EEB ja HCWH Europe vastustivat 20.2.2015 vastaajan vastauskirjelmän liitteen D1 luottamuksellista käsittelyä koskenutta pyyntöä.

19 Unionin yleinen tuomioistuin toteutti 14.4.2015 prosessinjohtotoimenpiteen, jolla se esitti kantajalle kysymyksiä, jotka koskivat sen luottamuksellista käsittelyä koskenutta korjattua pyyntöä.

20 Kantaja vastasi unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin 29.4.2015.

21 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 12.6.2015 antamalla määräyksellä luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö ClientEarthin, EEB:n ja HCWH Europen suhteen hyväksyttiin siltä osin, kuin kyse oli yhtäältä kemikaaliturvallisuusraportin tiedoista, jotka sisältyivät riidanalaisten päätösten luottamuksellisten versioiden liitteeseen 3 (kannekirjelmän sivut 941-1503), sekä kannekirjelmän luottamuksellisen version liitteen A.4.5 sivuille 353-915, ja toisaalta vaihtoehtojen analyysin tiedoista, jotka sisältyivät riidanalaisten päätösten luottamuksellisten versioiden liitteeseen 4 (kannekirjelmän sivut 1504-1819) sekä kannekirjelmän luottamuksellisen version liitteen A.4.4 sivuille 37-352. Luottamuksellista käsittelyä koskenut pyyntö hylättiin muilta osin.

22 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaiset päätökset

— velvoittaa ECHAn korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 ECHA vaatii komission, ClientEarthin, EEB:n ja HCWH Europen tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta siltä osin, kuin se koskee sellaisiin kirjeisiin sisältyneitä päätöksiä, joita ei ole osoitettu suoraan kantajalle

— hylkää kanteen muilta osin

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

24 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, joista ensimmäisen mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan kanssa, on rikottu, toisen mukaan Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen (EUVL 1994, L 336, s. 3) liitteen 1 C muodostavaa, 15.4.1994 hyväksyttyä teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehtyä sopimusta (EUVL 1994, L 336, s. 214, jäljempänä TRIPS-sopimus) ja erityisesti sen 39 artiklan 2 kappaletta on rikottu, kolmannen mukaan Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemisesta tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan

ihmisoikeussopimus) 8 artiklaa, Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa on rikottu ja neljännen mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

25 ECHA kiistää kantajan riidanalaisten päätösten kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi esittämät väitteet ja katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin, kuin kyse on kirjeisiin, joiden viitenumerot olivat AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F ja AFA-C-0000004151-87-08/F, sisältyneistä päätöksistä.

26 Käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että hyvä oikeudenkäyttö oikeuttaa käsiteltävän kanteen hylkäämisen asiakysymyksen osalta ilman, että ensin olisi tarpeen lausua ECHAn puolustuksekseen esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä, siltä osin kuin kyse on edellä 25 kohdassa mainituista päätöksistä (ks. vastaavasti tuomio 26.2.2002, neuvosto v. Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 50-52 kohta, tuomio 23.10.2007, Puola v. neuvosto, C-273/04, EU:C:2007:622, 33 kohta ja tuomio 10.10.2014, Marchiani v. parlamentti, T-479/13, ei julkaistu, EU:T:2014:866, 23 kohta).

27 Aivan aluksi on palautettava mieliin, että asetuksessa N:o 1907/2006 edellytetään, että hakija, joka haluaa käyttää tiettyjä kemiallisia aineita, tekee analyysin vaihtoehtoisten aineiden saatavuudesta, tutkii niihin liittyvät riskit ja tarkistaa niiden käytön teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden. Kantaja on esittänyt DEHP:n käyttöä koskevan lupahakemuksensa yhteydessä ECHAlle luottamuksellisen ja ei-luottamuksellisen version erityisesti kahdesta seuraavasta asiakirjasta: kemikaaliturvallisuusraportti ja vaihtoehtojen analyysi. Näiden asiakirjojen ei-luottamukselliset versiot on julkaistu ECHAn internetsivustolla. ClientEarthin ja EEB:n esitettyä pyynnön saada tutustua asiakirjoihin ECHA pyysi kantajaa harkitsemaan uudelleen kantaansa ja tutkimaan uudelleen tiedot, joita oli pidettävä luottamuksellisina. Kantaja toimitti luottamuksellisista asiakirjoista muutetun version. ECHA katsoi kuitenkin, että jotkut niistä tiedoista, joita kantaja ei halunnut ilmaistavan, eivät olleet luottamuksellisia ja että ne oli siksi toimitettava asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön esittäneille. Tämän vuoksi ECHA teki asiakirjoista toisen version, jossa useita kohtia oli luottamuksellisuuden säilyttämiseksi peitetty ja toiset säilytetty, jotta niistä voitiin antaa tietoja. Kantaja katsoi, että niiden tietojen joukossa, jotka ECHA aikoi ilmaista, oli useita tietoja (jäljempänä riidanalaiset tiedot), joiden oli säilyttävä luottamuksellisina. Se luetteli kumoamiskanteensa yhteydessä tyhjentävästi ECHAn asiakirjoista tekemään viimeiseen versioon sisältyneet riidanalaiset tiedot. Tämän oikeudenkäynnin kohteena on siten kysymys oikeudesta saada tutustua näihin tyhjentävästi lueteltuihin riidanalaisiin tietoihin.

28 Toisen kanneperusteensa yhteydessä kantaja kuitenkin puolustaa asiallisesti periaatteellista kantaa, jonka mukaan yleiset olettamat, jotka koskevat tiettyihin asiakirjaryhmiin tutustumista koskevan oikeuden epäämistä, koskevat myös asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyjä riidanalaisia tietoja ja jonka mukaan siis tietojen antamisesta näistä asiakirjoista aiheutuu lähtökohtaisesti vahinkoa taloudellisille eduille. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että tämä väite muodostaa erillisen kanneperusteen, jota on tarkasteltava ensiksi.

1. Erillinen kanneperuste, jonka mukaan on olemassa yleinen luottamuksellisuusolettama, joka koskee asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyjä tietoja

29 Kantaja väittää tämän kanneperusteen yhteydessä ennen kaikkea, että liikesalaisuus kattaa kaikki riidanalaiset tiedot kokonaisuudessaan.

30 ECHA väittää, ettei tämä kantajan lähestymistapa vastaa kantajan kolmansien kuulemismenettelyssä noudattamaa lähestymistapaa, sillä kantaja ei tämän menettelyn aikana esittänyt mitään väitettä siitä, että kyseessä olleita tietoja olisi pitänyt käsitellä yhtenä kokonaisuutena, vaan päinvastoin tukeakseen

pyyntöään siitä, ettei riidanalaisia tietoja ilmaistaisi, se esitti joitakin erityisiä perusteita, jotka eivät koskeneet tietojen välistä yhteyttä. Pääasian osalta ECHA kiistää sen, että riidanalaisia tietoja koskeva yleinen luottamuksellisuusolettama olisi olemassa.

31 Aluksi on syytä korostaa, että vaikka kantajan esittämä lähestymistapa ei vastaisi kantajan hallinnollisen menettelyn aikana omaksumaa kantaa - kuten ECHA väittää -, tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, ettei kantaja voisi esittää tätä kanneperustetta.

32 Kantaja nimittäin puolustaa periaatteellista kantaa, jonka mukaan yleiset olettamat, jotka koskevat tiettyihin asiakirjaryhmiin tutustumista koskevan oikeuden epäämistä, koskevat myös asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyjä riidanalaisia tietoja, ja jonka mukaan näiden asiakirjojen ilmaisemisesta aiheutuu lähtökohtaisesti vahinkoa taloudellisille eduille. Koska kyse on asetuksen N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1907/2006 tulkintaa koskevasta kysymyksestä, se voidaan perustellusti esittää unionin yleisessä tuomioistuimessa, vaikka siihen ei olisi vedottu, eikä sitä olisi a fortiori tutkittu hallinnollisen menettelyn vaiheessa. Kysymys on siksi tutkittava.

33 Tämän kysymyksen tarkasteleminen edellyttää sen palauttamista mieliin, että asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdan mukaan säännöksiä, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua ECHAn asiakirjoihin, sovelletaan kaikkiin tämän toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla. Vaikka mainitulla asetuksella pyritään myöntämään yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin, tätä oikeutta rajoittavat tietyt yleisen tai yksityisen edun mukaiset syyt (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 85 kohta).

34 On syytä todeta myös, että unionin tuomioistuin on tunnustanut asianomaisten toimielinten ja virastojen mahdollisuuden käyttää perusteluina yleisiä olettamia, joita sovelletaan tiettyihin asiakirjojen luokkiin, koska samankaltaiset yleisluonteiset toteamukset saattavat olla sovellettavissa luonteeltaan samanlaisia asiakirjoja koskeviin tiedonsaantipyyntöihin (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, C-39/05 P ja C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50 kohta).

35 Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat siten tunnustaneet asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epäämistä koskevien yleisten olettamien olemassaolon useissa tapauksissa ja erityisesti silloin, kun kyse on valtiontukien valvontamenettelyihin kuuluvasta hallinnollisesta asiakirja-aineistosta, yrityskeskittymien valvontamenettelyn yhteydessä vaihdetuista asiakirjoista, SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyyn liittyvistä asiakirjoista ja asiakirjoista, jotka on laadittu komission suorittamien vaikutusarviointien yhteydessä ja jotka liittyvät ympäristöalalla käynnissä olevaan päätöksentekomenettelyyn.

36 Oikeuskäytännöstä ilmenee yhtäältä, että jotta yleistä olettamaa voitaisiin soveltaa pätevästi henkilöön, joka pyytää asetuksen N:o 1049/2001 nojalla saada tutustua asiakirjoihin, on tarpeen, että pyydetyt asiakirjat kuuluvat samaan asiakirjojen luokkaan tai ovat luonteeltaan samanlaiset (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, C-39/05 P ja C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50 kohta ja tuomio 17.10.2013, neuvosto v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72 kohta).

37 Toisaalta tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että yleisten olettamien soveltaminen perustuu lähinnä siihen, että on pakko turvata kyseisten menettelyjen moitteeton toiminta ja se, etteivät niiden tavoitteet vaarannu. Siksi yleisen olettaman hyväksyminen voi perustua siihen, että oikeus tutustua tiettyjen menettelyjen asiakirjoihin on ristiriidassa näiden menettelyjen asianmukaisen kulun kanssa, ja vaaraan siitä, että näille menettelyille aiheutetaan vahinkoa, sillä yleisten olettamien avulla voidaan varmistaa menettelyn kulun eheys rajoittamalla kolmansien osapuolten mahdollisuutta puuttua siihen (ks. vastaavasti julkisasiamies Watheletin ratkaisuehdotus LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:528, 66, 68, 74 ja 76 kohta). Unionin toimielimessä käytävää menettelyä, jota varten pyydetyt asiakirjat on esitetty, koskevassa säädöksessä vahvistettujen erityisten sääntöjen

soveltaminen on yksi perusteista, jotka oikeuttavat yleisen olettaman tunnustamisen (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2015, McCullough v. Cedefop, T-496/13, ei julkaistu, EU:T:2015:374, 91 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja julkisasiamies Cruz Villalónin ratkaisuehdotus neuvosto v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 75 kohta).

38 Unionin tuomioistuimet katsovat siten, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklaan sisältyviä poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin ei voida tulkita ottamatta huomioon näihin asiakirjoihin tutustumista koskevia erityisiä sääntöjä, joista asianomaisissa asetuksissa säädetään. Unionin tuomioistuin on todennut vastaavasti, että SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn yhteydessä [SEUT 101 ja 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1) ja [SEUT 101 ja 102] artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen N:o 773/2004 (EUVL 2004, L 123, s. 18) eräillä säännöksillä säännellään rajoittavasti SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyyn liittyvään asiakirja-aineistoon sisältyvien asiakirjojen käytöstä, kun niissä säädettiin, ettei SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn asianomaisilla osapuolilla ole rajoittamatonta oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistossa oleviin asiakirjoihin, eikä myöskään kolmansilla – poikkeuksena kantelijat – tällaisen menettelyn yhteydessä ole oikeutta tutustua komission asiakirja-aineistossa oleviin asiakirjoihin. Unionin tuomioistuin katsoi, että se, että asetuksen N:o 1049/2001 nojalla olisi myönnetty yleinen oikeus tutustua SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn asiakirja-aineiston asiakirjoihin olisi omiaan vaarantamaan tasapainon, jonka unionin lainsäätäjä on halunnut taata asetuksissa N:o 1/2003 ja 773/2004 yhtäältä sen velvollisuuden, jonka mukaan asianomaiset yritykset toimittavat komissiolle mahdollisesti arkaluonteisia kaupallisia tietoja, jotta komissio voi todeta kartellin olemassaolon ja arvioida sen kyseisen artiklan mukaisuuden, ja toisaalta sen vahvistettua suojaa koskevan takeen välillä, joka liittyy salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuksien suojan nojalla komissiolle näin toimitettuihin tietoihin. Unionin tuomioistuin katsoi lopuksi, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjä poikkeuksia soveltaakseen komissiolla on oikeus tutkimatta konkreettisesti ja asiakirjakohtaisesti kutakin SEUT 101 artiklan soveltamismenettelyn asiakirja-aineistoon kuuluvaa asiakirjaa olettaa, että näiden asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaa lähtökohtaisesti tällaiseen menettelyyn osallisten yritysten taloudellisten etujen suojaa (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86, 87, 90 ja 93 kohta).

39 Toisin kuin tilanteissa, joissa unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat myöntäneet, että yleisiä olettamia, jotka koskevat asiakirjoihin tutustamista koskevan oikeuden epäämistä, voidaan soveltaa, asetuksessa N:o 1907/2006 säännellään nimenomaisesti tämän asetuksen ja asetuksen N:o 1049/2001 välisestä suhteesta. Asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklassa nimittäin säädetään, että ECHAn hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta N:o 1049/2001. Sillä ei säännellä rajoittavasti kemiallisen aineen käyttöä koskevaan lupamenettelyyn liittyvään asiakirja-aineistoon sisältyvien asiakirjojen käyttöä. Tässä asetuksessa ei tosiaankaan säädetä siitä, että vain ”asianomaisilla osapuolilla” tai ”kantelijoilla” olisi oikeus tutustua asiakirja-aineistoon. Lisäksi sen 118 artiklan 2 kohdassa yksilöidään täsmällisesti eräät tiedot, joiden ilmaiseminen vaarantaa asianomaisen taloudellisten etujen suojelun. Kyseisen asetuksen 119 artiklan 1 kohdassa luetellaan sitä vastoin muita tietoja, jotka saatetaan internetissä julkisesti saataville.

40 Asetuksen N:o 1907/2006 säännöksistä ei siten johdu yleistä olettamaa. Näin ollen ei voida katsoa, että asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä ECHAlle toimitettuja asiakirjoja voitaisiin pitää kokonaisuudessaan selvästi luvan hakijan taloudellisten etujen suojelua koskevan poikkeuksen kattamina.

41 Vaikka tätä poikkeusta voidaan tarvittaessa soveltaa tiettyihin ECHAlle toimitettuihin asiakirjoihin, näin ei ole välttämättä kaikkien asiakirjojen osalta tai asiakirjojen osalta kokonaisuudessaan. ECHAn on ainakin varmistuttava siitä tutkimalla jokainen asiakirja konkreettisesti ja tosiasiallisesti, kuten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa edellytetään.

42 Tässä yhteydessä on todettava, että ECHA on asetuksen N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1907/2006 säännösten mukaisesti tutkinut jokaisen asiakirjan konkreettisesti ja tosiasiallisesti.

43 Edellä esitetystä seuraa, että kanneperuste, jonka mukaan olemassa on yleinen luottamuksellisuusolettama, joka koskee asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyjä tietoja, on hylättävä.

2. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa on rikottu

44 Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa luettuna yhdessä asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan kanssa olisi rikottu, kantaja esittää asiallisesti neljä väitettä. Niistä ensimmäisessä kantaja väittää, että riidanalaiset tiedot ovat luottamuksellisia, koska ne kuuluvat kantajan tietotaidon ja liikesalaisuuksien piiriin. Toisessa väitteessään kantaja vetoaa unionia sitovan TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleeseen ja väittää, että riidanalaisten tietojen ilmaiseminen kolmannelle johtaisi sen taloudellisten etujen ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojan eli sen liikesalaisuuksien suojan vaarantamiseen. Kolmas väite perustuu siihen, että ”ylivoimaista yleistä etua”, jolla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voidaan oikeuttaa, ei voida pitää kaiken muun ylittävänä, eikä sitä voida katsoa edistettävän tällä ilmaisemisella. ECHA ei ole myöskään ilmoittanut selkeästi ja konkreettisesti sitä, mikä on se yleinen etu, jolla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voitaisiin oikeuttaa. Neljännen väitteen mukaan SEUT 296 artiklaa olisi rikottu, ja kantaja arvostelee ECHAa siitä, ettei se ole perustellut näkemystään siitä, ovatko riidanalaiset tiedot TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuja liikesalaisuuksia vai eivät, eikä a fortiori ole maininnut mahdollista ylivoimaista yleistä etua, jolla voitaisiin oikeuttaa sen päätös ilmaista nämä luottamukselliset tiedot.

Ensimmäinen väite, jonka mukaan riidanalaiset tiedot olivat luottamuksellisia, koska ne olivat luonteeltaan kaupallisia ja koska ne kuuluivat kantajan tietotaidon piiriin

45 Kantaja väittää ensimmäisellä väitteellään, että riidanalaiset tiedot ovat luottamuksellisia, koska niihin liittyy taloudellisia etuja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

46 Se vetoaa tämän väitteensä tueksi ensisijaisesti siihen, että nämä tiedot kuuluvat sen tietotaidon ja liikesalaisuuksien piiriin, koska niihin ei ole helppoa päästä käsiksi, koska niitä voidaan käyttää hyväksi kaupallisesti ja koska niiden kerääminen ja organisoiminen siten, että on mahdollista saada jatkossa lupa saattaa markkinoille DEHP:tä ja käyttää sitä, on edellyttänyt huomattavia taloudellisia voimavaroja ja ponnistuksia.

47 Toiseksi se kiistää sen, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla julkisina voitaisiin pitää tietoja, joihin se viittaa ja jotka koskevat alistumisarvoihin ja pitoisuusarvoihin verrattuja raja-arvoja, joista - silloin kuin niitä ei ylitetä - ei aiheudu haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle (DNEL) tai ympäristölle (PNEC) (jäljempänä DNEL- ja PNEC-arvot).

48 ECHA kiistää kaikki nämä väitteet.

49 Aluksi on muistettava, että SEUT 15 artiklan 3 kohdan nojalla kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin, ellei tavallisen lainsäätämisjärjestyksen mukaisesti määritellyistä periaatteista ja edellytyksistä muuta johdu. Asetuksella N:o 1049/2001 pyritään, kuten sen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee, myöntämään yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin (tuomio 28.6.2012, komissio v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P,

EU:C:2012:393, 111 kohta, tuomio 28.6.2012, komissio v. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53 kohta ja tuomio14.11.2013, LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40 kohta)

50 Lupahakemuksia koskevaa menettelyä säännellään asetuksella N:o 1907/2006, jolla otetaan käyttöön unionin menettely luvan saamiseksi kemiallisten aineiden käyttämiseen. Asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklassa säädetään, että ECHAn hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta N:o 1049/2001. Tästä seuraa, että yleisön mahdollisimman laajaa oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevaa periaatetta on lähtökohtaisesti kunnioitettava, kun kyse on ECHAn hallussa olevista asiakirjoista.

51 Periaatteelle, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin, on kuitenkin asetettu tiettyjä yleiseen tai yksityiseen etuun liittyviin syihin perustuvia rajoituksia. Asetuksessa N:o 1049/2001, erityisesti sen johdanto-osan 11 perustelukappaleessa ja sen 4 artiklassa, säädetään poikkeusjärjestelmästä, joka edellyttää, että toimielimet ja laitokset eivät anna tietoja asiakirjoista silloin, kun ilmaiseminen vahingoittaa jotakin näistä eduista (ks. vastaavasti tuomio 28.6.2012, komissio v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 111 kohta, tuomio 28.6.2012, komissio v. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53 kohta ja tuomio 14.11.2013, LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40 kohta).

52 Koska asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyillä poikkeuksilla poiketaan periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja tutustumisoikeus asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 21.7.2011 Ruotsi v. MyTravel ja komissio, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75 kohta). Tässä yhteydessä on osoitettava, että kyseinen tutustumisoikeus on omiaan aiheuttamaan konkreettista ja tosiasiallista vahinkoa poikkeuksella suojatuille eduille ja että riski tälle edulle aiheutuvasta vahingosta on kohtuullisesti ennakoitavissa eikä pelkästään hypoteettinen (tuomio 13.4.2005, Verein für Konsumenteninformation v. komissio, T-2/03, EU:T:2005:125, 69 kohta ja tuomio 22.5.2012, Sviluppo Globale v. komissio, T-6/10, ei julkaistu, EU:T:2012:245, 64 kohta).

53 On myös huomattava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa ja etenkin sen 2 kohdassa säädetty poikkeusjärjestelmä perustuu tietyssä tilanteessa vastakkaisten etujen eli yhtäältä etujen, joita edistetään antamalla tieto kyseisten asiakirjojen sisällöstä, ja toisaalta etujen, joita tämä tiedon antaminen uhkaa, punnintaan. Pyynnöstä tutustua asiakirjoihin tehtävä päätös riippuu siitä, mikä etu on käsiteltävässä asiassa ensisijainen (tuomio 14.11.2013, LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42 kohta ja tuomio 23.9.2015, ClientEarth ja International Chemical Secretariat v. ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, 168 kohta).

54 On syytä todeta, että sen perustelemiseksi, että toimielin päättää olla antamatta tutustuttavaksi asiakirjaa, ei lähtökohtaisesti riitä, että tämä asiakirja kuuluu jonkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa mainitun toiminnan tai intressin alaan, vaan asianomaisen toimielimen on myös selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan tässä säännöksessä säädetyllä poikkeuksella (tuomio 28.6.2012, komissio v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 116 kohta, tuomio 28.6.2012, komissio v. Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 57 kohta ja tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 kohta).

55 Taloudellisten etujen käsitteen osalta oikeuskäytännöstä ilmenee, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen taloudellisten etujen suojan ei voida katsoa kattavan kaikkia yhtiötä ja sen liikesuhteita koskevia tietoja, sillä muutoin ei olisi mahdollista soveltaa pääperiaatetta, jonka mukaan yleisölle on annettava mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin (tuomio 15.12.2011, CDC Hydrogene Peroxide v. komissio, T-437/08, EU:T:2011:752, 44 kohta ja tuomio 9.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, T-516/11, ei julkaistu, EU:T:2014:759, 81 kohta).

56 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamiseksi on tarpeen osoittaa, että riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyy seikkoja, jotka ovat omiaan aiheuttamaan vahinkoa oikeushenkilön taloudellisille eduille, jos niistä annetaan tietoja. Näin on myös erityisesti silloin, kun pyydettyihin asiakirjoihin sisältyy arkaluontoisia kaupallisia tietoja, jotka koskevat erityisesti asianomaisten yritysten kaupallisia strategioita tai niiden kaupallisia suhteita, tai kun niihin sisältyy yrityksen omia tietoja, joilla tuodaan esiin sen asiantuntemus (tuomio 9.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, T-516/11, ei julkaistu, EU:T:2014:759, 82-84 kohta.

57 Kantajan väitteitä on tarkasteltava näiden seikkojen valossa.

Kysymys asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomisesta

58 On syytä tutkia, rikkoiko ECHA asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa - kuten kantaja väittää - tehdessään riidanalaiset päätökset, joilla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen sallittiin.

59 Kun ensiksikin on kyse kemikaaliturvallisuusraportista, on syytä todeta ensin, että siihen sisältyvät riidanalaiset tiedot ovat seuraavat:

— tieteellisten tutkimusten nimien ja unionin raportin - eli vuonna 2008 tehdyn riskinarviointiraportin - nimen mainitseminen sekä näiden tutkimusten ja tämän kertomuksen sisältö (kemikaaliturvallisuusraportin 5.5.2.2, 5.5.3, 5.6.2, 5.6.3, 5.7.3, 5.8.2, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1, 5.10.3 ja 9.0.1 kohta);

— pelkkä tiettyjen tieteellisten tutkimusten nimen ja ajankohtien mainitseminen (kemikaaliturvallisuusraportin 5.1.1.2, 5.10.1.2 kohta ja taulukot nro 43, 45, 52-54, 59, 70 ja 73);

— erään sellaisen tutkimuksen nimen mainitseminen, joka koskee ”no observed adverse effect level” -arvoja eli enimmäispitoisuutta, jonka yhteydessä haitallista vaikutusta ei havaittu (jäljempänä NOAEL-altistumisarvot) (kemikaaliturvallisuusraportin 5.11.2 kohta);

— eräät tiedot, jotka koskevat DEHP:lle altistumisskenaarioita ja riskinluonnehdintaa (kemikaaliturvallisuusraportin 9.1.1, 9.2.1, 9.3.1, 10.1.1, 10.1.2, 10.2.1, 10.2.2, 10.3.1, 10.4.2 kohta ja taulukot nro 141, 143-154 ja 177-179).

60 Kun ensiksikin on kyse tieteellisiä tutkimuksia ja niiden sisältöä koskevista riidanalaisista tiedoista, on syytä korostaa heti alkuun, että niissä on kyse tiedoista, jotka on julkaistu ja joihin yleisöllä on siten mahdollisuus tutustua. Sama koskee riidanalaisia tietoja, jotka sisältyvät vuonna 2008 tehtyyn riskinarviointiraporttiin. Kyse on näet unionin asiakirjasta, joka on myös julkaistu. Nämä riidanalaiset tiedot ovat siten kooste edellä mainittujen tutkimusten ja raporttien otteista, ja niissä kuvataan tutkimusten ja raporttien sisältöä. Ei vaikuta siltä, että pelkästään näiden yleisön saatavilla olevien kuvailevien tietojen koosteen ilmaiseminen riittäisi aiheuttamaan vahinkoa kantajan taloudellisten etujen suojalle. Kantaja ei ole myöskään osoittanut, millä tavoin tieteellisten tietojen kooste voisi käsiteltävässä asiassa olla kaupallisesti arkaluontoinen tieto, eikä sitä, että sen taloudellisille eduille aiheutuisi vahinkoa tietojen ilmaisemisen vuoksi. Ainostaan silloin, jos kantajan tämän tietojen kokoamisen yhteydessä tekemistä arvioinneista on saatavissa lisäarvoa - eli jos ne ovat esimerkiksi johtaneet uusiin tieteellisiin johtopäätöksiin tai sellaista innovatiivista strategiaa koskeviin huomioihin, jolla yritys voi saada kaupallista hyötyä suhteessa kilpailijoihinsa (ks. vastaavasti määräys 13.2.2014, Luxembourg Pamol (Cyprus) ja Luxembourg Industries v. komissio, T-578/13 R, ei julkaistu, EU:T:2014:103, 60 kohta ja määräys 25.7.2014, Deza v. ECHA, T-189/14 R, ei julkaistu, EU:T:2014:686, 54 kohta) - ne olisivat kuuluneet asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa suojattujen taloudellisten etujen piiriin.

61 Tämän jälkeen on syytä todeta, että ECHA ilmoitti kirjeeseen, jonka viitenumero on AFA-C-0000004274-77-09/F, sisältyneessä päätöksessä, että tällaiset tiedot voitiin ilmaista ”ilman taustalla olevaa yksityiskohtaista analyysiä”. Se konkreettisesti peitti kantajan näiden tutkimusten pohjalta tekemät arvioinnit (ks. erityisesti ECHAn peittämät tiedot 5.7.3, 5.8.3, 5.9.1.2, 5.9.2.2, 5.9.3, 5.10.1.1 ja 5.10.1.2 kohdassa). Se erotti näin toisistaan tiedot, jotka liittyivät julkaistujen tutkimusten sisältöön ja jotka olivat siten olennaisilta osin kuvailevia - ja jotka voitiin siten ilmaista -, ja tiedot, jotka olivat peräisin kantajan näistä tutkimuksista tekemistä kriittisistä arvioinneista ja jotka eivät olleet sellaisinaan yleisön saatavilla - ja jotka a priori kuuluivat taloudellisten etujen piiriin ja jotka ECHA oli peittänyt. ”Objektiivisia tietoja” ei käsiteltävässä asiassa voida pitää a priori yrityksen omina tietoina, joilla tuodaan edellä 56 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla esiin yrityksen asiantuntemusta.

62 Lisäksi kantaja on esittänyt vain epämääräisiä ja yleisiä selityksiä osoittaakseen sen, että riidanalaisista tiedoista, jotka koostuvat yleisön saatavilla olevan tutkimuksen otteista, voisi aiheutua väitettyjä seurauksia eli vahinkoa sen tietotaidolle ja liikesalaisuuksille. Täsmälliset ja konkreettiset selitykset olisivat olleet sitäkin tarpeellisemmat, koska - kuten edellä 52 kohdassa palautettiin mieliin -, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädettyjä poikkeuksia on tulkittava ja sovellettava suppeasti, koska niillä poiketaan periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin.

63 Tässä yhteydessä ei voi menestyä myöskään kantajan väite siitä, että kilpailijat voisivat näiden tietojen avulla saada selville tavan, jolla kantaja aikoo suunnata tulevaa kaupallista strategiaansa siltä osin kuin kyse on tämän aineen myöhemmästä käyttämisestä, ja päättää DEHP:stä tai sen vaihtoehdoista koostuvien tuotteiden tulevasta valmistuksesta. Objektiivisten tietojen kokoaminen ei voi sellaisenaan olla riittävää, jotta kantajan kaupallisen strategian sisältö tai tulevat valinnat DEHP:n valmistuksen osalta paljastuisivat.

64 Lisäksi on hylättävä myös kantajan väite siitä, että osa riidanalaisista tiedoista perustuu luottamuksellisiin tietoihin, jotka se ja kolmannet, erityisesti sen tavarantoimittajat ja ostajat, olisivat yhdistäneet. Kantaja ei yhtäältä yksilöi riidanalaisten asiakirjojen joukosta yhtään tietoa, joka olisi tulosta tällaisesta yhteistoiminnasta. Se ei toisaalta esitä mitään asiakirjaa, jolla todistettaisiin sellaisten kolmansien kanssa tehtyjen sopimusten olemassaolo, joilla se olisi sitoutunut olemaan antamatta asiakirjoista tietoja tulevaisuudessa.

65 Kun kyse on vielä väitteestä, jonka mukaan yleisön saatavilla olevien tutkimusten kokoaminen olisi edellyttänyt kantajalta tutkimusta ja lukemista sisältävää älyllistä työskentelyä, jolla on kaupallista arvoa ja johon tämän vuoksi liittyy taloudellisia etuja, on todettava, että väite ei voi menestyä. Sitä, ovatko tiedot luottamuksellisia vai eivät, ei ratkaista työllä, jota yleisön saatavilla oleviin tutkimuksiin sisältyvien tietojen kokoaminen edellyttää. Kantajan olisi pikemminkin osoitettava, että asiakirja, josta yleisön saatavilla olevien tietojen kokoamisesta saatu tulos ilmenee, sisältää arviointeja, joista on saatavissa edellä 60 kohdassa tarkoitetulla tavalla lisäarvoa, ja että nämä tiedot kuuluvat siten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten etujen piiriin.

66 Toisin kuin kantaja väittää, tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että tietojen antaminen antaisi kilpailijalle oikeuden tyytyä viittaamaan kemiallisen aineen käyttöä koskevassa lupahakemuksessaan pelkästään tutkimuksista tehdyn koosteen sisältävään kantajan asiakirja-aineistoon ja että kilpailija saisi tästä siten kilpailuetua. Asetuksen N:o 1907/2006 63 artiklan 1 kohdassa korostetaan näet, että ”jos hakemus koskee aineen jotakin käyttöä, myöhempi hakija voi viitata – – aiemman hakemuksen asianomaisiin osiin, jos myöhemmällä hakijalla on aiemman hakijan lupa viitata kyseisiin hakemuksen osiin”. Tällä säännöksellä suojataan asiakirjan haltijaa kyseisen asiakirjan käyttämiseltä tapauksessa, jossa asiakirjaan sisältyvät tiedot ilmaistaisiin siihen tutustumista koskevan pyynnön johdosta. Säännöksellä estetään se, että riidanalaisia tietoja voitaisiin käyttää siten, että asiakirjan haltijan kanssa käytäisiin vilpillistä kilpailua, ja että sen kilpailijat saisivat tästä lainvastaista kilpailuetua.

67 Vaikka myönnettäisiinkin, että kantajan suorittamalla julkisesti saatavilla olevien tietojen systematisointityöllä saattaa olla tiettyä kaupallista arvoa, olisi vielä osoitettava, että kyseisten tietojen systematisointia on seurannut arviointi, joka on johtanut uusiin tieteellisiin johtopäätöksiin tai sellaiseen innovatiivista strategiaa koskeviin huomioihin, jonka avulla yritys voi saada kaupallista etua suhteessa kilpailijoihinsa ja joka olisi sen vuoksi aivan ilmeisesti luonteeltaan luottamuksellista (ks. edellä 60 kohta), mutta kantaja ei ole kyennyt osittamaan tätä. Tässä yhteydessä on yhtäältä syytä palauttaa mieliin, että kemikaaliturvallisuusraportin on vastattava asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä I olevassa 7 kohdassa säädettyä muotoa, jolla pyritään standardisoimaan tiedon systematisointitapaa. Toisaalta on syytä ottaa huomioon se, että hakukoneiden kaltaisten tietoteknisten välineiden olemassaolo helpottaa yleisön saatavilla olevien tietojen hakemista. Yleisön saatavilla olevien tietojen kokoamisesta saatava kaupallinen arvo voidaan näiden kahden toteamuksen avulla asettaa suurin piirtein oikeisiin mittasuhteisiin.

68 Kun toiseksi on kyse 5.1.1.2, 5.10.1.2 kohdasta ja taulukoista nro 43, 45, 52-54, 59, 70 ja 73, on palautettava mieliin, että niissä mainitaan useiden sellaisten tutkimusten nimi ja ajankohta, joita kantaja pitää luottamuksellisina ja joista ECHA haluaa antaa tietoja. Kantaja ei kuitenkaan selitä, millä tavalla näiden tietojen antaminen aiheuttaisi vahinkoa sen taloudellisille eduille ja tuottaisi etua sen kilpailijoille. Kantaja ei täsmennä, millä tavalla tietojen antaminen näistä tutkimuksista olisi ongelmallista, kun kantajalla ei ole ollut mitään sitä vastaan, että lähes kaikista muista samoissa taulukoissa mainituista tutkimuksista annettiin tietoja.

69 Kun kolmanneksi on kyse kemikaaliturvallisuusraportin 5.11.2 kohtaan sisältyvistä riidanalaisista tiedoista, ECHA korosti riidanalaisissa päätöksissä, että lähestymistapoihin, menetelmiin ja tarkasteluihin liittyvistä NOAEL-altistumisarvoista ei voi aiheutua vahinkoa kantajan taloudellisille eduille. ECHA ilmoitti, että tämän tyyppinen tieto on olennaisen tärkeää, jotta yleisö voi saada tietoa DEHP:n käyttöön liittyvistä riskeistä, ja että yleisöllä oli siten suuri intressi siihen, että nämä tiedot ilmaistaan. On todettava, ettei kantaja ole kyseenalaistanut tätä seikkaa eikä a fortiori täsmentänyt, millä tavoin edellä mainittuihin kemikaaliturvallisuusraporttiin sisältyviin tietoihin viittaaminen aiheuttaisi vahinkoa sen taloudellisille eduille.

70 Kun neljänneksi on kyse edellä 59 kohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka koskevat DEHP:lle altistumisskenaarioita ja riskinluonnehdintaa, on todettava, ettei kantaja ole esittänyt yhtäkään väitettä, jolla pyrittäisiin osoittamaan näiden tietojen luottamuksellinen luonne.

71 Asiakirja-aineistosta ilmenee lisäksi, että ECHA on peittänyt suurimman osan altistumisskenaarioihin liittyvistä tiedoista ja että ainoastaan näitä skenaarioita koskevat johdannonomaiset tiedot on mainittu. Kantajan asiana on kertoa, miksi tällaiset tiedot olisivat luonteeltaan luottamuksellisia.

72 Kun kyse on riskien kuvaamiseen liittyvistä tiedoista, asiakirja-aineistosta ilmenee, että nämä tiedot liittyvät DNEL-arvoa koskeviin tietoihin ja riskejä kuvaavia suhdelukuja koskeviin tietoihin. Kuten ECHA riidanalaisissa päätöksissään korostaa, DNEL-arvoa koskevat tiedot on julkaistava asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja riskejä kuvaavia suhdelukuja koskevista tiedoista - jotka muodostuvat DNEL- ja PNEC- sekä altistumisarvojen yhdistelmästä - ei voi aiheutua vahinkoa kantajan taloudellisille eduille. Ne ovat kuitenkin olennaisen tärkeät, jotta yleisö kykenee pääsemään selville DEHP:n käyttöön liittyvistä riskeistä.

73 Kun toiseksi on kyse vaihtoehtojen analyysista, on syytä todeta aivan aluksi seuraavaa:

— Taulukoihin nro 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 ja 4.57 sisältyvät riidanalaiset tiedot ovat numerotietoja, jotka liittyvät DNEL- ja PNEC-arvojen vertailuun, joka on tehty DEHP:n ja muiden kemiallisten aineiden välillä;

— Asiakirjan nimeltä ”DEHP:n vaihtoehtoihin liittyvien vaarojen ja riskin arviointi” (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) taulukot nro 25 ja 26 sisältävät vertailevan arvion ihmisten terveydelle aiheutuvista vaaroista ja ympäristölle aiheutuvista vaaroista. Taulukoihin sisältyvät riidanalaiset tiedot koskevat vaihtoehtoisen aineiden nimiä, niiden kunkin DNEL- ja PNEC-arvoja sekä lyhyitä huomautuksia eräistä näistä aineista;

— Edellä mainitun asiakirjan taulukkoon nro 27 sisältyvät riidanalaiset tiedot koskevat kolmea numerotietoa, jotka osoittavat DEHP:n ja erään toisen aineen migraatiota syljen mukana, ja liitteeseen nro 28 sisältyvät riidanalaiset tiedot ovat numerotietoja, jotka koskevat DEHP:n migraatiota hien mukana;

— Edellä mainitun asiakirjan 5.5 kohtaan sisältyvät yleisiin johtopäätöksiin liittyvät riidanalaiset tiedot ovat seikkoja, jotka koskevat erään toisen aineen PNEC-arvoa.

74 Tämän jälkeen on syytä täsmentää, että kantaja vetosi kolmansien kuulemismenettelyssä esittämissään huomautuksissa edellä 73 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittujen taulukoiden osalta siihen, että taulukoihin sisältyi kemikaaliturvallisuusraporttiin sisältyneitä tietoja vastaavia tietoja - eli tietoja DNEL- ja PNEC-arvoista - ja että nämä tiedot kuuluivat luvanhakijan teollis- ja tekijänoikeuksien piiriin. Kantaja korosti, että tällaisten tietojen ilmaiseminen aiheuttaisi sille taloudellista vahinkoa, koska tiedoista voitaisiin saada rahallista korvausta. Se totesi, että tietojen antaminen vaihtoehtojen analyysista tuli suorittaa rahallista korvausta vastaan ja että siitä olisi siis kustannusten jakamisen varmistamiseksi neuvoteltava.

75 On syytä palauttaa mieliin, että ECHA katsoi riidanalaisissa päätöksissä, että vaihtoehtojen analyysiin sisältyviä DNEL- ja PNEC-arvoja, tutkimustuloksia ja luokittelua koskevia päätelmiä ei pidetty luottamuksellisina, koska näitä tuloksia ja päätelmiä ei sellaisinaan ilman taustalla olevaa yksityiskohtaista arviointia voitu pitää sellaisina, että niistä aiheutuisi vakavaa vahinkoa kantajan tai aiempien kantajien taikka kolmannen taloudellisille eduille. ECHA korostaa myös, että ECHAn on julkaistava tämän tyyppiset tiedot asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdan mukaisesti.

76 On todettava, ettei kantaja ole osoittanut, miksi vaihtoehtojen analyysiin sisältyvien tietojen, joita sen pyyntö tutustumista koskevan oikeuden epäämisestä nimenomaan koski, ilmaisemisesta aiheutuisi vahinkoa sen taloudellisille eduille. Kyse on nimittäin objektiivisista numerotiedoista, jotka on määritetty DEHP:n ja muiden kemiallisten aineiden välillä suoritetussa DNEL- ja PNEC-arvojen vertailussa ja jotka ovat olennaisin osin peräisin julkaistuista tutkimuksista. Ei kuitenkaan voida katsoa, että nämä julkaistuihin tutkimuksiin sisältyneet numerotiedot kuuluisivat kantajan kaupallisten etujen piiriin. Samoin kuten edellä 61 kohdassa korostettiin, ECHA oli peittänyt näitä tietoja koskeneet kantajan ”subjektiiviset” huomautukset, mikä sitä paitsi ilmenee myös riidanalaisista päätöksistä, joissa täsmennetään, ettei tuloksia ja päätelmiä sellaisinaan ”ilman taustalla olevaa yksityiskohtaista arviointia” voida pitää sellaisina, että niistä aiheutuisi vakavaa vahinkoa kantajan tai aiempien kantajien taloudellisille eduille.

77 Samoin kuten edellä 63 kohdassa korostettiin, objektiivisten tietojen kokoamisen ei voida tässä yhteydessä katsoa olevan sellaisenaan osa kantajan kaupallisen strategian sisältöä tai sen tulevia DEHP:n valmistamiseen liittyviä valintoja. Sen ei voida myöskään katsoa koskevan yrityksen omia tietoja, joilla tuodaan edellä 56 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla esiin sen asiantuntemusta.

78 Samat huomautukset voidaan esittää ”DEHP:n vaihtoehtoihin liittyvien vaarojen ja riskin arviointi” -nimisen asiakirjan taulukoihin nro 25-28 sisältyvien riidanalaisten tietojen osalta. Kantaja ei ole sitä paitsi esittänyt mitään selitystä, jolla perusteltaisiin sitä, minkä vuoksi neljää taulukoihin nro 27 ja nro 28 sisältyneistä 11 numerotiedosta ei olisi pitänyt ilmaista.

79 Taulukon nro 25 osalta on syytä täsmentää ECHAn lisänneen siihen ”Huomautuksia”-nimisen sarakkeen ilmaistavien tietojen yhteyteen. On todettava, että nämä huomautukset ovat kuvailevia. Kun kyse on taulukkoon nro 26 sisältyvään ”Huomautuksia”-sarakkeeseen sisältyvistä tiedoista, kantaja ei ole esittänyt mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kyse olisi arvioinnista, joista on saatavissa edellä 60 kohdassa tarkoitetulla tavalla lisäarvoa.

80 Kantaja ei myöskään ole esittänyt vaihtoehtojen analyysin 5.5 kohtaan sisältyvien riidanalaisten tietojen osalta mitään perustelua, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että niiden ilmaisemisesta aiheutuisi vahinkoa sen taloudellisille eduille. Näiden tietojen luottamuksellista luonnetta on sitäkin vaikeampi mieltää, koska niissä on kyse sellaisten muiden aineiden yksilöimisestä, joilla on ympäristön kannalta DEHP:n vaikutuksia vastaavia tai niitä ongelmallisempia vaikutuksia. Ei vaikuta siltä, että tällaiset tiedot olisivat riittävät, jotta niistä ilmenisi kantajan kaupallisen strategian sisältö ja sen tutkimus- ja kehitystoiminnan suuntaaminen kemiallisten aineiden alalla tai että ne kuuluisivat kantajan tietotaidon piiriin tai jotta niistä kävisi edellä 56 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla esiin sen asiantuntemus.

81 Kolmanneksi kantaja vetoaa siihen, että se on esittänyt useita tietoja, joita ei ole pakko antaa lupahakemuksen yhteydessä. Se korostaa tarkemamin ottaen, että kun otetaan huomioon se, ettei DEHP:tä ole asetuksessa N:o 1907/2006 luonnehdittu aineeksi, jolla on vaikutuksia ympäristöön, vaan aineeksi, jolla on mahdollisia myrkyllisiä vaikutuksia ihmisiin, kantajalla ei ollut velvollisuutta esittää PNEC-arvoja koskevia tietoja. ECHA myöntää, ettei käsiteltävässä asiassa ollut pakko esittää PNEC-arvoja, mutta korostaa, ettei tällä seikalla ole mitään vaikutusta sen velvollisuuteen ilmaista hallussaan olevia tietoja.

82 Aivan aluksi on syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan mukaan asetusta N:o 1049/2001 sovelletaan kaikkiin toimielinten ja laitosten hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen niiden laatimiin tai niiden vastaanottamiin ja niiden hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla.

83 Näin ollen kemiallisen aineen käyttöä tai lääkkeen markkinoillesaattamista koskevan lupamenettelyn kaltaisen hallintomenettelyn yhteydessä unionin toimielimelle tai laitoksille annettu tieto voidaan lähtökohtaisesti ilmaista, vaikka tätä tietoa ei olisi ollut pakko antaa asianomaisen menettelyn yhteydessä ja vaikka sen haltija on esittänyt sen vapaaehtoisesti. Tietojen antamisesta tehtävistä ainoista poikkeuksista säädetään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa. Yksikään näistä poikkeuksista ei kuitenkaan koske niihin asiakirjoihin sisältyviä tietoja, jotka kantaja on antanut ECHAlle vapaasta tahdostaan.

84 Tästä seuraa, että ECHA on perustellusti kohdellut samalla tavalla riidanalaisia tietoja, jotka eivät olleet pakollisia vaan jotka kantaja oli antanut vapaaehtoisesti, ja riidanalaisia tietoja, joiden antamista edellytetään asetuksessa N:o 1907/2006 lupahakemuksen yhteydessä, ja että se on katsonut olevansa velvollinen antamaan nämä tiedot.

85 Koska asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisala on määritelty selkeästi, tiedot antanut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei voi vedota perustellusti luottamuksensuojan periaatteeseen ja väittää, että vapaaehtoisesti esitetystä asiakirjasta ei saa antaa tietoja asetuksen N:o 1049/2001 mukaisesti. Kantajan väite on siksi hylättävä myös tältä osin.

86 Kantaja totesi lisäksi istunnossa antaneensa nämä tiedot tarkoituksenaan esittää sellaisia vaihtoehtoja, joilla ei ole vaikutusta ihmisiin eikä ympäristöön, koskeva täydellinen asiakirja-aineisto. Vaikka nämä tiedot eivät olleet pakollisia, ne esitettiin tarkoituksessa tukea lupahakemukseen liittyvää asiakirja-aineistoa ja lisätä siten mahdollisuuksia saada lupa komissiolta ja ECHAlta.

87 Kantaja ei täsmennä sitä, miten objektiivisista PNEC-arvoista, joihin vaihtoehtojen analyysissä vedotaan, aiheutuisi vahinkoa sen taloudellisille eduille. Koska DEHP:tä ei myöskään pidetä ympäristön kannalta vaarallisena aineena, kantajalla ei a priori saa mitään taloudellista etua siitä, että se kätkee kyseiset tiedot, joka ovat todisteena siitä, ettei DEHP:llä ole vaikutusta ympäristöön, ja jotka ovat siten sen kannalta edullisia.

88 Tästä seuraa, ettei ECHA ole rikkonut asetuksen N:o 1907/2006 4 artiklan 2 kohtaa.

Velvollisuutta antaa tietoja asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan perusteella tai sitä, ovatko nämä tiedot jo julkisia, koskeva kysymys

89 On syytä tutkia ECHAn esittämiä väitteitä, joiden mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ei voida soveltaa yhtäältä asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti julkisina pidettäviin tietoihin eikä toisaalta tietoihin, jotka on jo asetettu yleisön saataville.

– Asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan virheellistä soveltamista koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen

90 On syytä palauttaa mieliin, että ensimmäiseen kanneperusteeseen vastatessaan ECHA vetoaa siihen, että tietyt DNEL- ja PNEC-arvoja koskeneet tiedot olivat asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan perusteella julkisia. Kantaja väittää vastauskirjelmässään ECHAn tehneen arviointivirheen soveltaessaan tätä säännöstä lupamenettelyn kohteena olevia DNEL- ja PNEC-arvoja koskeviin tietoihin. ECHA väittää, että kyseinen väite on uusi ja esitetty myöhässä ja että se on jätettävä siksi tutkimatta. Se vetoaa siihen, että riidanalaisissa päätöksissä ilmoitettiin DNEL- ja PNEC-arvojen sekä tutkimustulosten osalta selkeästi, että tällaiset tiedot oli ilmaistava asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan perusteella ja että tässä säännöksessä säädettyjä laillisia olettamia oli sovellettava niihin.

91 Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin, että 2.5.1991 hyväksytyn työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin nimenomaisesti tai implisiittisesti esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on otettava tutkittavaksi (tuomio 10.4.2003, Travelex Global and Financial Services ja Interpayment Services v. komissio, T-195/00, EU:T:2003:111, 33 ja 34 kohta ja tuomio 24.5.2007, Duales System Deutschland v. komissio, T-151/01, EU:T:2007:154, 71 kohta). Lisäksi 2.5.1991 hyväksytyn työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdassa esitetty kielto koskee ainoastaan uusia kanneperusteita, eikä siinä kielletä sitä, että kantajat esittävät uusia perusteluita jo kanteessa esitettyjen kanneperusteiden tueksi (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2001,Wirtschaftsvereinigung Stahl ym. v. komissio, T-16/98, EU:T:2001:117, 49 kohta).

92 Riidanalaiset päätökset sisältävien kirjeiden 6 kohdasta ilmenee käsiteltävässä asiassa, että ECHAn mukaan DNEL- ja PNEC-arvoihin liittyneitä tietoja (arvot, tutkimus, tulokset ja luokittelua koskevat päätelmät) ei voitu pitää sellaisina, että niistä olisi aiheutunut vahinkoa kantajan taloudellisille eduille, ja että asetuksen N:o 1907/2006 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta ei siksi voitu soveltaa tämän tyyppisiin tietoihin. Riidanalaisissa päätöksissä täsmennettiin, että myös se, että tällaiset tiedot oli asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla julkaistava, vahvisti tämän johtopäätöksen.

93 Riidanalaisista päätöksistä ilmenee siten selkeästi, että sitä, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdassa säädettiin DNEL- ja PNEC-arvoja koskevien tietojen julkaisemisesta, käytettiin tukemaan päätoteamusta siitä, että näillä tiedoilla ei voitu vaarantaa vakavasti kantajan taloudellisia etuja. Näin ollen käy ilmeiseksi, että kun kantaja väittää tällaisten

tietojen kuuluvan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, se riitauttaa implisiittisesti mutta kiistatta sen, että tällaiset tiedot olisi julkaistava asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla.

94 Kantaja esittää vastauskirjelmässään ainoastaan vastauksensa ECHAn perusteluihin, joissa muistutettiin velvollisuudesta julkaista DNEL- ja PNEC-arvoja koskevat tiedot asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, ja tämä vahvistaa siten pääasiallista näkemystä siitä, että kyse ei ole taloudellisista eduista.

95 Tästä seuraa, että väite siitä, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohtaa olisi sovellettu virheellisesti, on jätettävä tutkimatta.

– Velvollisuus julkaista eräitä tietoja asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ja kysymys siitä, ovatko muut tiedot jo julkisia

96 Ensiksikin on syytä tutkia, koskevatko kuten kantaja väittää, asetuksen N:o 1907/2006 118 artikla ja 119 artiklan 1 kohdan f alakohta ainoastaan tietoja, jotka vastaavat niitä DNEL- ja PNEC-arvoja, joista tämän asetuksen II osastossa tarkoitetuissa rekisteröintimenettelyissä on kyse, mutta eivät tietoja, jotka liittyvät DNEL- ja PNEC-arvojen konkreettiseen soveltamiseen N:o 1907/2006 VII osastossa säädetyssä lupamenettelyssä.

97 Kuten edellä 50 kohdassa palautettiin mieliin, asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklassa säädetään, että ECHAn hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta N:o 1049/2001. Tästä seuraa, että periaatetta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja tutustumisoikeus asiakirjoihin, sovelletaan lähtökohtaisesti asiakirjoihin, jotka muodostavat kemiallisen aineen käyttämistä koskevan lupahakemuksen asiakirja-aineiston. Merkitystä ei ole siten sillä, esittääkö luvan hakija tiedot menettelyn aikana vai onko tiedot esitetty jo toisessa - rekisteröimisen kaltaisessa - menettelyssä, josta samassa asetuksessa N:o 1907/2006 säädetään. Ei voida siten katsoa minkään seikan perusteella, että asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklassa ja asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklassa – yhdessä tarkasteltuina – säädettyä periaatetta, jonka mukaan yleisöllä on oikeus tutustua asiakirjoihin, ei sovellettaisi molemmissa tapauksissa.

98 Asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavat kemikaaliviraston hallussaan pitämät tiedot, jotka koskevat aineita joko sellaisenaan, valmisteissa tai esineissä, saatetaan julkisesti saataville maksutta Internetissä 77 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti: – – f) liitteen N:o 1 mukaisesti määritetty johdettu vaikutukseton taso (DNEL) tai arvioitu vaikutukseton pitoisuus (PNEC).”

99 Näin ollen 119 artiklan 1 kohdassa säädetään erityisestä poikkeuksesta asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklassa kun ne luetaan yhdessä, säädettyyn asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta koskevaan järjestelmään. Asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdassa säädetään pakottavaa sanamuotoa käyttäen, että julkisesti saataville on asetettava monia tietoja. Tämän säännöksen tavoitteena on sellaisten vähimmäistietojen toimittaminen, jotka ovat välttämättömiä aineen valvomiseksi asianmukaisella tavalla ja joita ovat aineeseen liittyviä vaaroja koskevat olennaisen tärkeät tiedot, käyttöohjeet ja turvallisuustietoja koskevaan selvitykseen sisältyvät ei-luottamukselliset seikat sekä aineen tunnistamiseksi tarpeelliset tiedot (ks. komission asiakirja KOM(2003) 644 lopullinen, 23.10.2003). DNEL- ja PNEC-arvot mainitaan asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa julkisesti saataville asetettavien tietojen joukossa.

100 On syytä tarkentaa, että DNEL-arvo vastaa aineille altistumisen tasoa - joka tavallisesti lasketaan eläinkokeiden perusteella saatavilla olevien annoskuvaajien avulla -, jonka alapuolella ei ole odotettavissa haitallista vaikutusta ihmisen kannalta. PNEC-arvo puolestaan vastaa aineen pitoisuutta, jonka alapuolella ei pitäisi esiintyä haitallista vaikutusta kyseessä olevalla ympäristön osa-alueella. Jokainen luvan hakija, joka kykenee todistamaan, että altistuminen erittäin paljon huolta ihmisten terveyden tai ympäristön kannalta aiheuttavien aineiden vaikutukselle on vähäisempi kuin vaaditut DNEL- ja PNEC-arvot, osoittaa samalla, että kyseisten aineiden käytöstä ei ole odotettavissa haitallisia vaikutuksia ihmisen kannalta, että siitä ei pitäisi aiheutua haitallisia vaikutuksia kyseessä olevalle ympäristön osa-alueelle ja että aineesta ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski on asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti riittävän hyvin hallinnassa.

101 Ensiksikin asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ei säädetä nimenomaisesti, että velvollisuus julkaista tietoja internetissä koskisi pelkästään rekisteröintimenettelyn yhteydessä esitettyjä DNEL- ja PNEC-arvoja ja että se ei siten koskisi niitä arvoja, joihin hakija viittaa lupamenettelyn yhteydessä.

102 Asetuksen N:o 1907/2006 64 artiklan, joka koskee lupapäätöksiin liittyvää menettelyä, 2 ja 6 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että ECHAn verkkosivuille julkisesti saataville asetettavat tiedot määritetään saman asetuksen 118 ja 119 artikla huomioon ottaen.

103 Lisäksi liitteessä I, johon asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa viitataan, todetaan, että valmistajan kemikaaliturvallisuusarvioinnissa on käsiteltävä aineen valmistusta ja kaikkia tunnistettuja käyttöjä. Siinä säädetään myös, että arvioinnissa on käsiteltävä valmistuksesta tuloksena olevan aineen elinkaaren kaikkia vaiheita ja tunnistettuja käyttöjä (ks. kyseisen liitteen 0.3 kohta). DNEL-arvon vahvistamisen osalta siinä säädetään, että altistumisskenaario saattaa oikeuttaa vahvistamaan vain yhden DNEL-arvon tai että voi olla tarpeen määritellä erilaiset DNEL-arvot kullekin relevantille väestöryhmälle (esim. työntekijät, kuluttajat, haavoittuvat alaryhmät) sekä erilaisille altistumisreiteille. Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä I säädetään, että jos altistuminen voi tapahtua useamman reitin kautta, on DNEL-arvo vahvistettava kullekin reitille erikseen ja kaikista reiteistä tapahtuvalle yhteisaltistumiselle (ks. kyseisen liitteen 1.4.1 kohta). Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä I säädetään myös, että kullekin ympäristön osa-alueelle on vahvistettava PNEC-arvo (ks. kyseisen liitteen 3.3.1 kohta).

104 Asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä I säädetään myös riskinluonnehdinnasta, jossa erityisesti on verrattava asianomaisten väestöryhmien altistumista asianmukaiseen DNEL-tasoon ja kunkin ympäristön osa-alueen arvioituja ympäristöpitoisuuksia PNEC-arvoihin (ks. kyseisen liitteen 6.2 ja 6.3 kohta). Kyseisen liitteen 6.4 kohdassa todetaan, että kunkin altistumisskenaarion osalta ihmisille ja ympäristölle aiheutuvan riskin voidaan katsoa olevan asianmukaisesti hallinnassa valmistuksesta ja tunnistetuista käytöistä johtuvan aineen elinkaaren aikana, jos riskiluonnehdinnan yhteydessä estimoidut altistumistasot eivät ylitä asiaa koskevia DNEL- tai PNEC-tasoja.

105 Sekä asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdasta että sen liitteestä I ilmenee, että kun otetaan huomioon DNEL- ja PNEC-arvoja koskevien tietojen merkitys kansanterveyden ja ympäristön suojelemisen kannalta, aineen kemikaaliturvallisuuden arvioinnin ja siitä saatavien tietojen on koskettava kaikkia yksilöityjä käyttötapoja ja katettava kaikki kyseessä olevan aineen elinkaaren vaiheet ja nämä tiedot on julkaistava. Erottelu, jonka kantaja tekee ”rekisteröityä ainetta” koskevien DNEL- ja PNEC-arvoja vastaavien tietojen sekä asetuksen N:o 1907/2006 osastossa VII säädetyssä lupamenettelyssä tapahtuvan DNEL- ja PNEC-arvoja vastaavien tietojen konkreettisen soveltamisen välillä, vaikuttaa keinotekoiselta. Mainitussa säännöksessä säädettyä julkaisemisvelvollisuutta sovelletaan toki lupahakemukseen liitettyyn kemikaaliturvallisuusraporttiin sisältyviin DNEL- ja PNEC-arvoihin. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, ettei kantaja ole kyseenalaistanut ECHAn, ClientEarthin, EEB:n ja HCWH Europen näkemystä siitä, että DNEL- ja PNEC-arvot pysyivät tietyn aineen osalta lähtökohtaisesti muuttumattomina ja että merkitystä ei juuri ole sillä, missä yhteydessä arvot on mainittu (rekisteröintimenettely vai lupamenettely) tai kuka on hakija, joka on arvot näiden

menettelyjen yhteydessä ilmoittanut. Kantaja on lähempiä selityksiä esittämättä ainoastaan ilmoittanut, että kemikaaliturvallisuusraportissa mainitut DNEL- ja PNEC-arvot olivat muita arvoja ja että ne oli saatu toista menetelmää käyttämällä toisessa tarkoituksessa.

106 ECHA täsmentää lopuksi, että lupahakemuksen yhteydessä se voi saada itse julkaisemistaan vertailuarvoista poikkeavia DNEL- ja PNEC-arvoja. Se toteaa, että sen jälkeen, kun riskinarviointikomitea on tutkinut arvot ja hyväksynyt ne, kyseisten arvojen voidaan tunnustaa olevan uudet vertailuarvot ja että niitä on tämän jälkeen sovellettava kaikkiin tuleviin lupahakemuksiin. Näin ollen käy ilmi, että nämä arvot on välttämättä julkaistava.

107 Tässä yhteydessä ei voi menestyä kantajan väite siitä, että ECHA olisi jo täyttänyt tiedottamisvelvollisuutensa asettamalla verkkosivustollaan julkisesti saataville tietoa asianomaisia DNEL- ja PNEC-arvoja vastaavista tiedoista, jotka koskivat ”rekisteröityä ainetta”, tai 12.4.2013 päivätyn asiakirjan, jonka otsikkona oli ”Lupa, DEHP:n vertailu-DNEL:ien määrittäminen”. Kuten ECHA perustellusti korostaa, sillä ei ollut mitään velvollisuutta asettaa julkisesti saataville DNEL- tai PNEC-referenssiarvoja rajalla olevien aineiden osalta. Koska kaikkien luvanhakijoiden oli käytettävä samalla tavalla DNEL- ja PNEC-arvoja, ECHA katsoi läpinäkyvyyden ja yhdenvertaisen kohtelun edistämiseksi tarpeelliseksi asettaa ne julkisesti saataville, jotta hakijat kykenivät ymmärtämään arviointikriteerit. ECHAa ei voida arvostella tästä menettelytavasta, jota ei myöskään voida pitää pakollisena. Referenssiarvojen julkaiseminen ei saman asetuksen 119 ja 118 artikla huomioon ottaen kuitenkaan vapauttanut ECHAa asettamasta asetuksen N:o 1907/2006 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkisesti saataville kantajan toimittamia yleisiä tietoja, jotka koskivat käyttötapoja, joihin DEHP:tä koskeva lupahakemus liittyi.

108 Kun kyse on asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun tietojen julkistamisvelvollisuuden laajuudesta, on syytä hyväksyä ECHAn näkemys, jonka mukaan tämä velvollisuus ulottuu DNEL- ja PNEC-arvojen johtamista tai ennakointia koskevaa menetelmää sekä niiden korrelaatiota muiden arvojen kanssa koskeviin vähimmäistietoihin. Nämä vähimmäistiedot on välttämättömiä sen ymmärtämiseksi, mistä DNEL- ja PNEC-arvoissa on kyse, ja sen määrittämiseksi, mihin ne liittyvät. On siksi myönnettävä, että - kuten ECHA korostaa - edellä mainittu säännös menettäisi tehokkaan vaikutuksensa, jos pelkät arvot julkaistaisiin ilman mitään selitystä niiden merkityksestä.

109 Kun toiseksi on kyse väitteestä, jonka mukaan tietyt tiedot oli asetettu jo julkisesti saataville, on ilmeistä - eivätkä asianosaiset sitä myöskään kiistä - että siitä osasta tietoja, jotka oli asetettu jo julkisesti saataville, voitiin antaa tietoja. Tarkasteltava kysymys on todellisuudessa se, onko tietoja annettava tunnettujen - ja siten jo julkisesti saataville asetettujen - tieteellisten tietojen ja salaisten tieteellisten tietojen koosteesta. Kantaja väittää, että tällaisesta yhdistelmästä syntyy monitahoinen tietokokonaisuus, josta ei sellaisenaan ole helppo saada tietoa ja jota on siksi käsiteltävä luottamuksellisesti.

110 On syytä todeta, ettei kantaja ole osoittanut täsmällisesti riidanalaisten tietojen luettelosta niitä tietoja, jotka olisivat jo julkisesti saataville asetettuihin tietoihin yhdistettyjä salaisia tieteellisiä tietoja. Lisäksi edellä 58 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tehdystä analyysista ilmenee, etteivät ne kuuluneet liikesalaisuuden piiriin.

111 Tästä seuraa, ettei ECHA tehnyt virhettä katsoessaan riidanalaisissa päätöksissään, että osa riidanalaisista tiedoista oli asetettu jo julkisesti saataville, koska ne oli julkaistu, ja että toinen osa oli asetettava julkisesti saataville asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan perusteella.

112 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen väite on hylättävä.

Toinen väite, jonka mukaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa on loukattu, mikä oikeuttaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan soveltamisen

113 Kantaja väittää, että ECHA aiheuttaa perusteettomasti vahinkoa kantajan oikeudelle siihen, että sen teollis- ja tekijänoikeuksia, jotka kuuluvat sen liikesalaisuuden alaan, muodostavia tietoja käsitellään luottamuksellisesti. Kantaja viittaa tältä osin TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleeseen sisältyvään liikesalaisuuden määritelmään.

114 ECHA kiistää tämän väitteen.

115 Ensiksi on syytä palauttaa mieliin, että TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Luonnollisilla ja oikeushenkilöillä tulee olla mahdollisuus estää laillisesti heidän valvonnassaan olevan tiedon ilmaiseminen, hankkiminen tai käyttäminen ilman heidän lupaansa muiden toimesta tavalla, joka on vastoin rehellistä kaupallista käytäntöä niin kauan, kuin:

a) sellainen tieto on salaista siinä merkityksessä, että se ei ole kokonaisuudessaan tai osiensa tarkan muodon ja kokoonpanon osalta yleisesti tunnettu sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka normaalisti käsittelevät kyseisen kaltaista tietoa [, tai se ei ole näiden henkilöiden helposti saatavilla];

b) sellaisella tiedolla on kaupallista arvoa, koska se on salaista – –”

116 Heti alkuun on syytä korostaa, että TRIPS-sopimuksen, joka on osa Euroopan yhteisön allekirjoittamia ja Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986-1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 hyväksytyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EUVL 1994, L 336, s. 1) hyväksyttyjä WTO-yleissopimuksia, määräykset ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä. Jos TRIPS-sopimuksen kattamaa alaa säännellään unionin lainsäädännöllä, sovelletaan unionin oikeutta, mikä tarkoittaa velvollisuutta pitäytyä mahdollisimman tarkasti tämän sopimuksen mukaisessa tulkinnassa ilman, että tämän sopimuksen kyseisellä määräyksellä kuitenkaan voisi olla välitön oikeusvaikutus (ks. tuomio 11.9.2007, Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, EU:C:2007:496, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, että riidanalaisten päätösten kumoamiseksi TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleeseen ei voida vedota sellaisenaan.

117 Siltä osin kuin kantajan väitteet on ymmärrettävä siten, että olemassa olisi TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleeseen sisältyvään määritelmään pohjautuva periaate, jonka mukaan pelkästään se, että henkilöllä, joka on esittänyt asiakirjan on tekijänoikeus asiakirjaan, on riittävää asetuksen N:o 1907/2006 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamiseksi, nämä väitteet on hylättävä.

118 Tällainen lähestymistapa ei ole yhteensopiva kantajan esille tuoman TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleen sisällön kanssa. Tässä määräyksessä määrätään nimittäin, että kyseisten tietojen on oltava ”salaisia”, jotta niitä ei ilmaistaisi. Se, että tiedoilla on kaupallista arvoa, ei tee tiedoista kuitenkaan salaisia.

119 Kantajan lähestymistapa merkitsisi sitä, että teollis- ja tekijänoikeuksille myönnettävä suoja ohittaisi systemaattisesti asetuksessa N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1907/2006 118 artiklan 1 kohdassa vahvistetun tietojen ilmaisemista koskevan olettaman. Kuten ECHA korostaa, asetuksen N:o 1907/2006 4 artiklan 2 kohtaa ei voida tulkita niin, että se, että asiakirjaa suojaa tekijänoikeus, merkitsisi sitä, että asiakirja olisi liikesalaisuus ja että sen haltija voisi siten vedota tässä säännöksessä säädettyyn poikkeukseen.

120 Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 1049/2001 16 artiklassa säädetään, että ”tällä asetuksella ei rajoiteta olemassa olevien tekijänoikeutta koskevien sääntöjen soveltamista, jotka saattavat rajoittaa kolmannen oikeutta jäljentää tai hyödyntää luovutettuja asiakirjoja”. Kuten edellä 66 kohdassa muistutettiin, asetuksen N:o 1907/2006 63 artiklan 1 kohdassa säädetään, että myöhemmän hakijan, joka hakee lupaa käyttää ainetta, on saatava aiemman hakijan lupa voidakseen viitata aiemman hakemuksen asianmukaisiin osiin. Näillä säännöksillä suojataan asiakirjan haltijaa tekijänoikeuteen kohdistuvilta loukkauksilta sekä kyseisen asiakirjan kaupallista arvoa siinä tapauksessa, että asiakirjaan sisältyvät tiedot ilmaistaisiin sen vuoksi, että pyyntö saada tutustua siihen on esitetty. Näillä säännöksillä estetään se, että kilpailijat käyttäisivät riidanalaisia tietoja kaupallisiin tarkoituksiin ja että ne saisivat niistä itselleen kilpailuetua.

121 Tästä seuraa, että toinen väite on hylättävä.

Kolmas väite, jonka mukaan ei ole esitetty selkeästi, millä yleisellä edulla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voidaan oikeuttaa.

122 Kantaja väittää kolmannella väitteellään, ettei ”ylivoimaista yleistä etua”, jolla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voidaan oikeuttaa, voida pitää merkittävänä ja että tietojen ilmaisemisella ei edistettäisi tätä etua. Se katsoo, että perusoikeuksien (tai sen taloudellisten etujen) suojelemiseen liittyvä intressi on merkittävämpi kuin yleinen etu, jolla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voitaisiin oikeuttaa. Se lisää, ettei ECHA ole selittänyt, mikä riidanalaisten tietojen ilmaisemista edellyttävä yleinen etu on.

123 On syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, että unionin toimielimet eivät kieltäydy antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa silloin, jos ylivoimainen yleinen etu edellyttää sen ilmaisemista, vaikka sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa tai unionin toimielinten tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa (tuomio 7.10.2014, Schenker v. komissio, T-534/11, EU:T:2014:854, 74 kohta). Tässä yhteydessä on vertailtava yhtäältä sitä erityistä intressiä, joka on suojattava sillä, että kyseessä olevan asiakirjan sisältämiä tietoja ei ilmaista, ja toisaalta muun muassa yleistä intressiä siihen, että tähän asiakirjaan voidaan tutustua, ottaen huomioon ne edut, joita laajemman avoimuuden avulla voidaan saavuttaa ja joita ovat, - kuten asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa täsmennetään - se, että parannetaan kansalaisten mahdollisuuksia osallistua päätöksentekomenettelyihin, ja se, että hallinnolla on demokraattisessa järjestelmässä suurempi legitimiteetti suhteessa kansalaisiin ja että hallinto on tehokkaampaa ja vastuullisempaa (tuomio 21.10.2010, Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA, T-439/08, ei julkaistu, 136 kohta).

124 Vaikka ylivoimaisen yleisen edun, joka oikeuttaa antamaan tiedon asiakirjojen sisällöstä, ei välttämättä pidä olla erillinen periaatteista, jotka ovat asetuksen N:o 1049/2001 taustalla (tuomio 14.11.2013, LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92 kohta), oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että pelkästään yleisten näkemysten perusteella ei kuitenkaan voida todeta, että avoimuusperiaate olisi nyt käsiteltävissä asioissa erityisen pakottava niin, että se voisi ohittaa syyt, jotka oikeuttavat epäämään kyseisiin asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden, ja että pyynnön esittäjän on vedottava konkreettisesti seikkoihin, jotka osoittavat ylivoimaisen yleisen edun, joka oikeuttaa antamaan tietoja asianomaisista asiakirjoista (ks. vastaavasti tuomio 14.11.2013, LPN ja Suomi v. komissio, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 93 ja 94 kohta ja tuomio 23.9.2015, ClientEarth ja International Chemical Secretariat v. ECHA, T-245/11, EU:T:2015:675, 193 kohta).

125 Kuten ECHA korostaa, se ei ole käsiteltävässä asiassa vaatinut, että kyseessä olevia tietoja olisi suojattava asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kaltaisella poikkeusjärjestelmällä. ECHAlla ei tämän vuoksi ollut velvollisuutta määrittää tai arvioida tietojen ilmaisemista edellyttävää yleistä etua taikka vertailla sitä kantajan intressiin säilyttää kyseiset tiedot luottamuksellisina.

126 Tästä seuraa, että kantajan väitteet ovat tehottomia.

127 Kun lisäksi on kyse kemikaaliturvallisuusraporttiin ja vaihtoehtojen analyysiin sisältyvistä DNEL- ja PNEC-arvoista, on syytä palauttaa mieliin, että vaikka nämä arvot kuuluisivat kantajan taloudellisten etujen piiriin, asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että ne on asetettava viran puolesta julkisesti saataville. Tätä tutustuttavaksi antamista koskevaa velvollisuutta perustellaan kyseisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleessa tarpeella antaa unionin kansalaisille tietoa kemikaaleista, joille he saattavat altistua, jotta he voisivat tehdä kemikaalien käyttöä koskevia perusteltuja valintoja.

128 Kuten ECHA perustellusti korostaa, asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdasta ja sen johdanto-osan 117 perustelukappaleesta ilmenee unionin lainsäätäjän katsoneen, että kaiken muun ylittävä etu edellytti siinä mainittujen tietojen ilmaisemista. Lainsäätäjä itsekin vertaili intressejä ja katsoi tämän pohjalta, että DNEL- ja PNEC-arvoja koskevien tietojen ilmaisemista edellyttävä intressi oli painavampi kuin kantajan intressi siihen, ettei niistä annettaisi tietoja, sillä näissä tiedoissa on kyse kaikkein tärkeimpien intressien joukkoon kuuluvista eli ihmisten terveyteen ja ympäristöön liittyvistä intresseistä. Näillä seikoilla voidaan osoittaa, että avoimuusperiaate on erityisen pakottava niin, että se voi ohittaa mahdolliset syyt, jotka oikeuttavat epäämään riidanalaisten tietojen ilmaisemisen.

129 Tilanne on sama kun kyse on lähestymistapoihin, menetelmiin ja tarkasteluihin liittyvistä NOAEL-altistumisarvoista eli arvoista, joilla osoitetaan enimmäispitoisuus, johon ei liity havaittavissa olevaa haitallista vaikutusta. Vaikka oletettaisiin, että niiden ilmaisemisesta voisi aiheutua vahinkoa kantajan taloudellisille eduille - mitä kantaja ei kuitenkaan ole onnistunut osoittamaan -, nämä tiedot ovat joka tapauksessa olennaisen tärkeitä, jotta yleisö voi saada tietoa DEHP:n käyttöön liittyvistä riskeistä. ECHA ei siten tehnyt virhettä arvioidessaan, että yleisöllä oli suuri intressi siihen, että nämä tiedot ilmaistaan.

130 Kun kyse on kantajan väitteestä, jonka mukaan ECHA ei olisi ilmaissut selkeästi ja konkreettisesti, millä yleisellä edulla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voitiin oikeuttaa, on todettava, että väite on hylättävä. Kuten edellä 69, 92, 128 ja 129 kohdasta ilmenee, tiettyjen riidanalaisten tietojen ilmaisemista edellyttävän ylivoimaisen yleisen edun olemassaolo on perusteltu viittaamalla asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklaan - jota on perusteltu tämän asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleessa - siltä osin, kuin kyse on viittauksista DNEL- ja PNEC-arvoihin, ja itse riidanalaisten päätösten perusteluissa, kun kyse NOAEL-altistumisarvoista.

131 Kolmas väite, jonka mukaan ei olisi esitetty selkeästi, millä yleisellä edulla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voidaan oikeuttaa, on näin ollen hylättävä.

Neljäs väite, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta ei ole noudatettu

132 Kantaja väittää ECHAn rikkoneen SEUT 296 artiklaa, koska se ei esittänyt perusteluja sen ratkaisemiseksi, olivatko riidanalaiset tiedot TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuja liikesalaisuuksia vai eivät, ja koska a fortiori se ei maininnut mahdollista ylivoimaista yleistä etua, jolla sen päätös ilmaista nämä luottamukselliset tiedot voitaisiin oikeuttaa.

133 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan edellyttämien perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimen antaneen toimielimen päättely siten, että henkilöille, joita toimi koskee, selviää sen syyt ja siten, että toimivaltainen tuomioistuin voi valvoa toimen laillisuutta. Tätä vaatimusta perusteluvelvollisuuden täyttymisestä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat erityisesti toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö perustelut

SEUT 296 artiklan mukaiset vaatimukset, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 7.7.2011, Valero Jordana v. komissio, T-161/04, ei julkaistu, EU:T:2011:337, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

134 ECHA mainitsee käsiteltävässä asiassa riidanalaisissa päätöksissä aivan aluksi, että useat kemikaaliturvallisuusraporttiin sisältyvät tiedot on ilmaistava sen vuoksi, että ne on jo asetettu julkisesti saataville. Kyse on internetissä jo saatavilla olevista tiedoista (esimerkiksi luvussa 9.0.1 oleva yhteenvetotaulukko, joka koskee kuvaajien kohteena olevia käytäntöjä ja joka on jo julkaistu ECHAn sivustolla yleisenä tietona käytännöistä, joita yleisön konsultointi vaihtoehdoista edellyttää), vertaisarvioinnin kohteena olleista julkaisuista peräisin olevista tiedoista (esimerkiksi luku 5.10.1.2), vertaisarvioiduissa lehdissä julkaistuista kokeellisten ekotoksikologisten tutkimusten ja arviointien lyhennelmistä tai luvuista, jotka on mukauttaen lainattu tai suoraan kopioitu riskiarviosta, joka sisältyy yleisön saatavilla olevaan unionin vuonna 2008 tekemään tutkimukseen (esimerkiksi luvut 5.6.3, 5.7.3, 5.10.3 ja s. 141-142 ja 168-175).

135 On todettava, että riidanalaisista päätöksistä ilmenee selkeästi syy, jonka vuoksi edellä mainitut tiedot eivät voi kuulua asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, ja tämä syy on se, että nämä tiedot on asetettu jo julkisesti saataville.

136 ECHA korostaa tämän jälkeen vaihtoehtojen analyysin ja kemikaaliturvallisuusraportin osalta, ettei DNEL- ja PNEC-arvoja, tutkimustuloksia ja luokittelua koskevia päätelmiä pidetä luottamuksellisina, koska näiden tulosten ja päätelmien ei sellaisinaan, ilman taustalla olevaa yksityiskohtaista arviointia, voida katsoa aiheuttavan vakavaa vahinkoa kantajan tai kolmannen taloudellisille eduille. Yhtäältä näistä perusteluista ilmenee, että ECHA erotti toisistaan toisaalta ”objektiiviset” tiedot ja yksinkertaiset, helposti tehtävissä olevat päätelmät - joita ei pidetty luottamuksellisina - ja toisaalta kantajan näiden tietojen pohjalta tekemät yksityiskohtaiset arvioinnit - joita pidettiin luottamuksellisina. Toisaalta riidanalaisissa päätöksissä mainitaan myös, että ECHAn piti julkaista tämän tyyppiset tiedot asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohtien mukaisesti.

137 Näin ollen DNEL- ja PNEC-arvoja koskevien tietojen osalta on syytä todeta, että ECHA on esittänyt riittävän perusteen, jonka vuoksi se katsoi, ettei näiden tietojen ilmaisemisesta voinut aiheutua vahinkoa kantajan taloudellisille eduille, ja joiden vuoksi se katsoi olevansa velvollinen antamaan tietoja, eli sen, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa säädetään velvoitteesta.

138 Riidanalaisissa päätöksissä mainitaan lisäksi, että lähestymistapoihin, menetelmiin ja tarkasteluihin liittyvistä NOAEL-altistumisarvoista ei voinut aiheutua vahinkoa kantajan taloudellisille eduille ja että tietojen antamisesta riskejä kuvaavista suhdeluvuista - jotka muodostuvat DNEL- ja PNEC- sekä altistumisarvoja koskevien tietojen yhdistelmästä - ei myöskään aiheutunut vahinkoa sen taloudellisille eduille. ECHA korostaa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä poikkeusta ei voida soveltaa tämän tyyppiseen tietoon. Se toteaa, että tämän tyyppinen tieto on olennaisen tärkeää, jotta yleisö voi saada tietoa DEHP:n käyttöön liittyvistä riskeistä, ja että yleisöllä on siten suuri intressi siihen, että nämä tiedot ilmaistaan.

139 Tästä seuraa, että ECHA on esittänyt selkeästi ne syyt, joiden vuoksi kyseessä olevat tiedot oli sen mielestä asetettava julkisesti saataville; syyt, joiden vuoksi asetuksen
N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamista koskevat kantajan väitteet hylättiin, ja syyt, joiden vuoksi se katsoi, että eräitä tietoja ei voitu ilmaista.

140 Lopuksi riidanalaisissa päätöksissä ilmoitetaan, että julkaisemattomien tutkimusraporttien laatijoiden nimiä ei ole ilmaistu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla mutta että mitään poikkeusta ei voitu soveltaa näiden tutkimusten ajankohtien ja otsikoiden osalta.

141 Tältäkin osin on syytä katsoa, että riidanalaisiin päätöksiin sisältyivät syyt, joiden vuoksi tietoja oli mahdollista antaa vain tutkimusten, joita ei vielä ollut asetettu julkisesti saataville, ajankohdista ja otsikoista.

142 Näin ollen väite, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta ei olisi noudatettu, on hylättävä, koska ECHA on perustellut riidanalaiset päätökset oikeudellisesti riittävällä tavalla.

143 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa on rikottu, on hylättävä.

3. Toinen ja kolmas kanneperuste, joista toinen koskee TRIPS-sopimuksesta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista ja luottamuksellisten tietojen (liikesalaisuuksien) suojaa koskevan oikeuden loukkaamista ja joista kolmas koskee Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklasta ja perusoikeuskirjan 17 artiklasta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista sekä omistusoikeuden ja omaisuudensuojan loukkaamista

144 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että on syytä tarkastella yhdessä toista ja kolmatta kanneperustetta, joista toinen koskee TRIPS-sopimuksesta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista ja luottamuksellisten tietojen (liikesalaisuuksien) suojaa koskevan oikeuden loukkaamista ja joista kolmas koskee Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklasta ja perusoikeuskirjan 17 artiklasta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista sekä omistusoikeuden ja omaisuudensuojan loukkaamista.

145 Aivan aluksi on todettava, että kuten edellä 116 kohdassa muistutettiin, TRIPS-sopimuksen määräykset ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä, mutta niillä ei kuitenkaan voi olla välitöntä oikeusvaikutusta. Tästä seuraa, että TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleeseen ei voida vedota sellaisenaan riidanalaisten päätöksen kumoamiseksi.

146 Ensiksikin on tutkittava ECHAn väitettä siitä, että jotta kantaja voisi väittää, että riidanalaisilla päätöksillä loukataan Euroopan ihmisoikeussopimusta, perusoikeuskirjaa ja TRIPS-sopimusta, kantajan olisi pitänyt vedota siihen, että asetuksen N:o 1907/2006 tietyt säännökset - eli asetuksen 119 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohta, joissa säädetään ei-luottamuksellisuutta koskevasta yleisestä olettamasta - ole yhteensopivia unionin primaarioikeuden tai mainittujen yleissopimusten oikeudellisesti ylemmän tasoisten määräysten kanssa.

147 Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan Euroopan ihmisoikeussopimusta ja perusoikeuskirjaa olisi loukattu, on katsottava, että kantaja vetoaa tietojen suojaamista koskevaan perusoikeuteen, josta määrätään SEUT 339 artiklassa. On syytä muistuttaa myös, että oikeuskäytännössä liikesalaisuuksien suoja on tunnustettu yleisenä oikeusperiaatteena (ks. vastaavasti tuomio 24.6.1986, AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK v. komissio, 53/85, EU:C:1986:256, 28 kohta; tuomio 19.5.1994, SEP v. komissio, C-36/92 P, EU:C:1994:205, 37 kohta ja tuomio 14.2.2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, 49 kohta). Kysymys on siten siitä, onko asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklaa tulkittu siten, että ECHA on sitä soveltaessaan loukannut tietojen suojaa koskevaa perusoikeutta. Kuten kantaja korostaa, sen väitettä ei ole kohdistettu tähän asetuksen N:o 1907/2006 erityiseen säännökseen vaan tapaan, jolla ECHA on tätä säännöstä tulkinnut, ja näin ollen tapaan, jolla ECHA on sitä soveltanut. Kantajaa ei voida siten arvostella siitä, ettei se ole vedonnut SEUT 277 artiklan nojalla siihen, ettei asetusta voida soveltaa sen vuoksi, että se väitetysti on ristiriidassa unionin primaarioikeuden kanssa.

148 Kun kyse on TRIPS-sopimuksen rikkomista koskevasta väitteestä, on todettava, että edellä 145 kohdassa esitetyistä syistä ECHAn väite, jonka mukaan kantajan olisi pitänyt esittää asetusten asiassa merkityksellisten säännösten suhdetta TRIPS-sopimukseen koskeva lainvastaisuusväite, on vailla merkitystä.

149 Toiseksi on syytä tutkia toista kanneperustetta, joka koskee TRIPS-sopimuksesta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista ja siitä johtuvaa liikesalaisuuksien suojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Kantaja vetoaa siihen, että riidanalaiset tiedot ovat TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettuja liikesalaisuuksia (luottamuksellisia tietoja) siinä merkityksessä, että ne eivät ole kokonaisuudessaan tai osiensa tarkan muodon ja kokoonpanon osalta yleisesti tunnettuja sellaisten henkilöiden keskuudessa, jotka normaalisti käsittelevät kyseisen kaltaisia tietoja, tai ne eivät ole näiden henkilöiden helposti saatavilla.

150 Kuten edellä 116 kohdassa on palautettu mieliin, oikeuskäytännöstä ilmenee, että silloin kun TRIPS-sopimuksen kattamaa alaa säännellään unionin lainsäädännöllä, sovelletaan unionin oikeutta, mikä tarkoittaa velvollisuutta pitäytyä mahdollisimman tarkasti tämän sopimuksen mukaisessa tulkinnassa.

151 Asetusta N:o 1049/2001 ja asetusta N:o 1907/2006 on siten tulkittava tavalla, jolla pyritään varmistamaan niiden yhteensopivuus TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleen kanssa. Viimeksi mainittu määräys ei kuitenkaan voi merkitä sitä, että teollis- ja tekijänoikeuksille myönnetty suoja ehdottomasti ohittaisi kemiallisen aineen käyttöä koskevan lupahakemuksen yhteydessä esitettyjen tietojen ilmaisemista koskevan olettaman. Kantajan lähestymistapa merkitsisi sitä, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklaa jätettäisiin soveltamatta. Tällaista lähestymistapaa ei voida hyväksyä, koska todellisuudessa se johtaisi kyseisen säännöksen lainmukaisuuden kyseenalaistamiseen suhteessa TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleeseen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 17.9.2007, Microsoft v. komissio, T-201/04, EU:T:2007:289, 800 kohta).

152 Käsiteltävässä asiassa ei käy ilmi, että ECHA olisi soveltanut asetusta N:o 1049/2001 ja asetusta N:o 1907/2006 tavalla, joka ei olisi johdonmukainen TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleen kanssa.

153 Kuten edellä 60-67 kohdasta ilmenee, julkaistuista tutkimuksista - jotka olivat siten jo yleisön saatavilla - voitiin antaa tietoja. Tämä pitää sitäkin enemmän paikkansa, koska ECHA oli peittänyt kantajan näiden tutkimusten perusteella tekemät johtopäätökset, joihin yleisölle ei voitu antaa oikeutta tutustua ja joiden osalta ECHA oli arvioinut, että niistä oli saatavissa edellä 60 kohdassa tarkoitetulla tavalla lisäarvoa. Nämä johtopäätökset ovat siten eri asia kuin tutkimusten objektiivinen sisältö sekä yksinkertaiset päätelmät, joita kuka tahansa asianomaisen alan asiantuntija saattoi tehdä niiden pohjalta.

154 ECHAn tekemä erottelu yhtäältä tutkimusten objektiivisen sisällön ja sen pohjalta tehtävissä olevien yksinkertaisten päätelmien ja toisaalta lisäarvoa antavien ainutlaatuisten ja yksilökohtaisten arvioiden välillä seuraa TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleen kanssa johdonmukaisesta asetuksen N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1907/2006 tulkinnasta.

155 Kun kyse on edellä 68 kohdassa tarkoitetuista tutkimuksista, on syytä palauttaa mieliin, ettei kantaja ole esittänyt seikkoja, joiden perusteella voitaisiin ymmärtää, miksi tietojen antaminen niistä olisi lainvastaista. On siten katsottava, ettei kantaja ole myöskään osoittanut, miksi ECHA ei olisi soveltanut unionin oikeutta johdonmukaisella tavalla TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleen kanssa.

156 Kun kyse on lopuksi DNEL- ja PNEC-arvoista ja NOAEL-altistumisarvoista, edellä erityisesti 129 kohdassa ja 151 kohdassa on korostettu sitä, että asetuksen N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1907/2006 sekä TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 2 ja 3 kappaleen johdonmukainen soveltaminen ei voi johtaa siihen, että asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklaa jätettäisiin soveltamatta tai että kansanterveyteen liittyvä intressi jätettäisiin huomiotta. On lisättävä, että TRIPS-sopimuksen 39 artiklan 3 kappaleessa itsessään määrätään mahdollisuudesta antaa tietoja, jos se on tarpeen yleisön suojelemiseksi.

157 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on perusteeton.

158 Kun kyse on kolmannesta kanneperusteesta, on syytä korostaa, kuten edellä 147 kohdassa muistutettiin, ettei kantaja vetoa siihen, että asetuksen N:o 1907/2006 tietyt säännökset - eli asetuksen 119 artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohta, joissa säädetään ei-luottamuksellisuutta koskevasta yleisestä olettamasta - eivät olisi yhteensopivia unionin primaarioikeuden tai yleissopimusten oikeudellisesti ylemmän tasoisten määräysten kanssa. Kantaja vetoaa sitä vastoin siihen, että tapa, jolla ECHA tulkitsi näitä säännöksiä, ja tapa, jolla se niitä sovelsi, ei ollut yhteensopivia Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artiklan sekä perusoikeuskirjan 17 artiklan kanssa.

159 On syytä todeta, että vaikka Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan 1 kohdassa määrätäänkin periaatteesta, jonka mukaan viranomaiset eivät saa puuttua yksityiselämän kunnioitusta koskevan oikeuden käyttämiseen, saman artiklan 2 kohdassa todetaan kuitenkin, että tämä puuttuminen on mahdollista silloin, kun "laki sen sallii ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätöntä kansallisen ja yleisen turvallisuuden tai maan taloudellisen hyvinvoinnin vuoksi, tai epäjärjestyksen ja rikollisuuden estämiseksi, terveyden tai moraalin suojaamiseksi, tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi".

160 On syytä todeta, että kantaja käsittää kirjelmissään Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan sisällön väärin korostaessaan, että tällä määräyksellä suojellaan kantajan omistusoikeutta. Se ei esitä mitään erityisiä perusteluja, joilla pyrittäisiin osoittamaan, että tässä määräyksessä vahvistettua periaatetta, jonka mukaan viranomaiset eivät saa puuttua yksityiselämän kunnioitusta koskevan oikeuden käyttämiseen, olisi loukattu. On kuitenkin niin, että tästä väärinkäsityksestä ja siitä seuraavasta perustelujen puuttumisesta huolimatta kantaja väite on ymmärrettävissä. Kuten unionin tuomioistuin on tältä osin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön viitaten todennut tuomiossa 14.2.2008, Varec (C-450/06, EU:C:91, 47 ja 48 kohta), on niin, että voi olla tarpeen olla antamatta tiettyjä luottamuksellisiksi luonnehdittuja tietoja yrityksen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa ja perusoikeuskirjan 7 artiklassa vahvistetun yksityisyyttä koskevan perusoikeuden suojaamiseksi, ja se on täsmentänyt, että ”yksityiselämän” käsitettä ei pidä tulkita siten, että siitä suljettaisiin pois oikeushenkilöiden liiketoiminta.

161 Perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisella on oikeus nauttia laillisesti hankkimastaan omaisuudesta sekä käyttää, luovuttaa ja testamentata sitä. Keneltäkään ei saa riistää hänen omaisuuttaan muutoin kuin yleisen edun sitä vaatiessa laissa säädetyissä tapauksissa ja laissa säädettyjen ehtojen mukaisesti ja siten, että hänelle suoritetaan kohtuullisessa ajassa oikeudenmukainen korvaus omaisuuden menetyksestä. Omaisuuden käyttöä voidaan säännellä lailla siinä määrin kuin se on yleisen edun mukaan välttämätöntä. Oikeuskäytännön mukaan tämän määräyksen mukainen suoja ulottuu varallisuusarvoisiin oikeuksiin, joista voidaan oikeusjärjestyksen perusteella johtaa saavutettu oikeusasema, joka mahdollistaa sen, että oikeuksien haltija käyttää niitä hyödykseen (ks. vastaavasti tuomio 22.1.2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, 34 kohta).

162 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että yksityisyyden suojaa koskeva oikeus, sellaisena kuin se on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa vahvistettu, on erottamaton osa yleisiä oikeusperiaatteita, joiden noudattamisen unionin tuomioistuimet varmistavat. Tätä periaatetta ei kuitenkaan pidetä ehdottomana oikeutena, vaan se on otettava huomioon suhteessa sen tehtävään yhteiskunnassa. Sitä voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiassa palvelevat yleisen edun mukaisia unionin tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä (tuomio 5.10.1994, X v. komissio, C-404/92 P, EU:C:1994:361, 17 ja 18 kohta ja tuomio 24.9.2008, M v. oikeusasiamies, T-412/05, ei julkaistu, EU:T:2008:397, 126 kohta). Oikeuskäytännön mukaan tilanne on sama perusoikeuskirjan 17 artiklassa vahvistetun omistusoikeuden osalta (tuomio 12.7.2005, Alliance for Natural Health ym., C-154/04 ja C-155/04, EU:C:2005:449, 126 kohta).

163 Tästä seuraa, ettei Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa ja perusoikeuskirjan 17 artiklaa voida tulkita siten, että niissä määrättäisiin automaattisesta poikkeuksesta tietojen ilmaiseista koskevaan periaatteeseen sellaisten asiakirjojen osalta, jotka on laadittu yksityisen yrityksen kaupallisen toiminnan yhteydessä. Tilanteessa, jossa kolmas esittää pyynnön saada tutustua tämän tyyppisiin asiakirjoihin, niistä jokaista on tutkittava konkreettisesti ja tosiasiallisesti lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa unionin tuomioistuin tai unionin yleinen tuomioistuin on hyväksynyt kyseisten asiakirjojen osalta tutustumista koskevan oikeuden epäämistä koskevan yleisen olettaman. Kuten edellä 33-42 kohdassa todettiin, ei ole olemassa yleistä olettamaa, joka koskisi asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyihin asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epäämistä

164 ECHA on käsiteltävässä asiassa tutkinut konkreettisesti niitä eri tietoja, joita pyyntö saada tutustua asiakirjoihin koski. Onkin todettava, että tiedot on tutkittu tavalla, joka on yhteensopiva omistusoikeuden ja yksityisyyttä koskevan oikeuden kanssa.

165 Kuten edellä 60 kohdasta ja sitä seuraavista kohdista ilmenee, aivan aluksi on syytä huomata, että monet riidanalaiset tiedot muodostuvat yleisön saatavilla olevien tutkimusten koosteista mutta että se, että tämän älyllisen työskentelyn konkreettiseksi saattavalla raportilla on varallisuusarvoa, ei kuitenkaan merkitse sitä, että kaikki siihen sisältyvät tiedot kuuluisivat taloudellisten etujen piiriin tai että niiden ilmaisemisesta aiheutuisi taloudellisille eduille vahinkoa automaattisesti. Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilön taloudellisten etujen suojan loukkaamista ei välttämättä ratkaista ottamalla huomioon ilmaistun tiedon varallisuusarvo.

166 Kun tämän jälkeen on kyse DNEL- ja PNEC-arvoja koskevista tiedoista, on syytä katsoa, ettei niiden ilmaisemisella loukata yksityisyyttä koskevaa oikeutta tai omistusoikeutta. Se, että ECHA puuttui näiden oikeuksien käyttämiseen, oli sallittua, koska puuttumisesta säädetään asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklassa ja koska se oli tarpeellista terveyden ja ympäristön suojelun kannalta.

167 Kun lopuksi kyse on NOAEL-altistumisarvoista, on todettava, että myös tietojen antaminen niistä on olennaisen tärkeää, jotta yleisö voi saada tietoa DEHP:n käyttöön liittyvistä riskeistä. Yleisöllä on siten suuri intressi siihen, että nämä tiedot ilmaistaan. Vaikka oletettaisiin, että näiden riidanalaisten tietojen ilmaisemisella rajoitettaisiin yksityisyyttä koskevaa oikeutta tai omistusoikeutta - mitä kantaja ei käsiteltävässä asiassa kuitenkaan ole osoittanut - tämä tietojen antaminen palvelee joka tapauksessa yleisen edun mukaisia unionin tavoitteita, eikä sillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti tai tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin niiden keskeistä sisältöä.

168 Edellä esitetyn perusteella toinen ja kolmas kanneperuste on hylättävä.

4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu

169 Kantaja esittää neljännen kanneperusteen, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa, jolla unionin toimielinten päätöksentekomenettelyä suojataan perusteettomia ja lainvastaisia ulkoapäin tulevia loukkauksia ja vaikutuksia vastaan, olisi rikottu. Se väittää aivan aluksi, että se, että menettelyjä, jotka eivät vielä ole johtaneet asianomaisen toimielimen päätökseen, koskevia tietoja ei ilmaista, on periaate ja osa asetuksen N:o 1049/2001 rakennetta. ECHA vahingoittaa vakavasti tätä menettelyä antamalla asiakirjoista tietoja. Kantaja korostaa tämän jälkeen, että riidanalaisten tietojen mahdollinen ilmaiseminen voi vaikuttaa riskinarviointikomiteaan ja sosioekonomisesta analyysista vastaavaan komiteaan, kun ne antavat lausuntojaan, koska myös asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön esittäneet voivat osallistua tietojen pohjalta komiteoiden päätöksentekoon. Luvan hakijalla ei sitä vastoin ole pääsyä näiden komiteoiden kokouksiin, eikä sillä ole oikeutta tulla kuulluksi menettelyn jokaisessa vaiheessa. Kantaja korostaa vielä, ettei kyseessä olevien tietojen ilmaisemista voida oikeuttaa millään ylivoimaisella yleisellä edulla.

170 ECHA kiistää nämä väitteet.

171 On syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan 11 perustelukappaleessa korostetaan, että toimielimillä olisi oltava mahdollisuus suojata sisäisiä keskustelujaan ja neuvottelujaan silloin, kun se on välttämätöntä, jotta voidaan turvata toimielinten kyky hoitaa tehtäviään. Saman asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan ”[a]siakirjaa, jonka toimielin on laatinut sisäiseen käyttöön tai jonka se on vastaanottanut ja joka liittyy asiaan, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä, ei anneta tutustuttavaksi, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista”.

172 Oikeuskäytännön mukaan tämän poikkeuksen soveltamisen edellytyksenä on, että on osoitettu, että oikeus tutustua kyseisen toimielimen sisäiseen käyttöön laatimaan asiakirjaan olisi vaarantanut toimielimen päätöksentekomenettelyn suojaa konkreettisesti ja tosiasiallisesti ja että tämä vaara vahingoittumisesta on kohtuullisesti ennustettavissa eikä puhtaasti hypoteettinen (tuomio 18.12.2008, Muñiz v. komissio, T-144/05, ei julkaistu, 74 kohta).

173 Lisäksi kuuluakseen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan päätöksentekomenettelylle aiheutuvan vahingon on oltava vakava. Näin on erityisesti silloin, kun tiedon antamisella kyseisen asiakirjan sisällöstä on olennainen vaikutus päätöksentekomenettelyyn. Vakavuuden arviointi riippuu kaikista tapaukseen liittyvistä seikoista, erityisesti päätöksentekoon kohdistuvista tiedon antamisen kielteisistä vaikutuksista, joihin toimielin on vedonnut (tuomio18.12.2008, Muñiz v. komissio, T-144/05, ei julkaistu, EU:T:2008:596, 75 kohta ja tuomio 7.6.2011, Toland v. parlamentti, T-471/08, EU:T:2011:252, 71 kohta).

174 Neljättä kanneperustetta on tutkittava näiden seikkojen valossa.

175 Aivan aluksi on syytä hylätä kantajan lähestymistapa, jolla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa säädetystä tietojen antamista koskevasta poikkeuksesta pyritään tekemään periaate. Oikeutta tutustua asiakirjoihin koskeva periaate, joka on kyseisen asetuksen 2 artiklassa vahvistettu, on se, jota on sovellettava tietoihin, jotka koskevat menettelyjä, joissa asianomainen toimielin ei vielä ole tehnyt päätöstä. Tästä periaatteesta tehtävät poikkeukset määritellään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa, sellaisena kuin sitä oikeuskäytännössä on tulkittu. Kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla voidaan poiketa oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevasta periaatteesta ainoastaan edellä 172 ja 173 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä määriteltyjen ehtojen täyttyessä.

176 Tämän jälkeen on tutkittava kysymystä siitä, onko se, että riidanalaisiin asiakirjoihin on annettu oikeus tutustua, voinut vahingoittaa vakavasti ECHAn päätöksentekomenettelyä. Kantaja väittää, että luvan hakijoilla ei ole takeita siitä, että niitä kuullaan päätöksentekomenettelyn jokaisessa vaiheessa, ja että niillä ei ole mahdollisuutta esittää sääntöjenvastaisuuksia tai virheitä koskevia huomautuksia. Riskinarviointikomitea ja sosioekonomisesta analyysista vastaava komitea antaisivat lisäksi asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön esittäneille mahdollisuuden osallistua päätöksentekoonsa. Luvan hakijoilla ei sitä vastoin olisi oikeutta osallistua päätöksentekoon.

177 Yhtäältä on syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 1907/2006 64 artiklan 5 kohdassa säädetään, että ECHA lähettää riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean lausuntoluonnokset luvan hakijalle ja että hakija voi halutessaan esittää kirjallisia huomautuksia kahden kuukauden kuluessa lausuntoluonnoksen vastaanottamisesta. Tällä säännöksellä luvan hakijalle taataan oikeus esittää komiteoille kirjallisia perusteluja ennen kuin komiteat antavat lupahakemuksesta lopullisen lausunnon.

178 Toisaalta kantaja ei osoita, miten asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön esittäneet, joille on annettu tarkkailijan asema, voisivat vahingoittaa vakavasti ECHAn päätöksentekomenettelyä.

179 Koska riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysista vastaavan komitean työjärjestysten (referenssinumero MB/09/2009 lopullinen, jäljempänä komiteoiden työjärjestykset), jotka on laadittu samoja sanamuotoja käyttäen, 6 artiklassa määrätään, että tarkkailijoiden (stakeholder representatives) ”voidaan” sallia osallistuvan komiteoiden kokouksiin, ECHAlla on tältä osin harkintavaltaa. Niiden osallistumista ECHAn kokouksiin säännellään lisäksi tiukasti. Työjärjestysten 6 artiklan 6 kohdan mukaan tarkkailijoiden on noudatettava ”ECHAn kokouksiin osallistuvien asianomaisten organisaatioiden tarkkailijoiden käytännesääntöjä” (viitenumero ED/62/2008, jäljempänä käytännesäännöt), jotka on hyväksytty ECHAn pääjohtajan 9.10.2008 tekemällä päätöksellä.

180 Käytännesäännöissä määrätään, että asianomaisten organisaatioiden on vältettävä nimeämästä tarkkailijoiksi henkilöitä, joilla on välitön intressi komiteoiden tarkastelemaan tapaukseen, ja että jos tällainen intressi ilmenee, tarkkailijoiden on ilmoitettava siitä kokouksen alkaessa (6 kohta). Niissä korostetaan myös, etteivät tarkkailijat saa vaikuttaa kokouksissa siten, että niiden käytös merkitsisi painostamista tai että sillä estettäisiin elimen työskentely (7 kohta), ja että tarkkailijoiden osallistuminen kokouksiin on puheenjohtajan harkinnassa (8 kohta). Käytännesäännöissä mainitaan myös, että tarkkailijoiden on yleensä ilmoitettava puheenjohtajalle etukäteen - viimeistään kokouksen alkaessa - kohdat, joiden yhteydessä he haluavat esittää puheenvuoron ja että heidän puheenvuorojensa on oltava lyhyitä ja että ne on pidettävä asetetussa määräajassa (9 kohta). Käytännesäännöissä täsmennetään vielä, että tarkkailijat voivat esittää asiakirjoja mutta että niiden jakaminen ei merkitse sitä, että ECHA vahvistaisi tai hyväksyisi niiden sisällön (15 kohta).

181 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja ymmärtää tarkkailijoiden roolin komiteoiden kokouksissa väärin ja että tarkkailijoiden rooli on määritelty tiukasti siten, että heitä estetään vahingoittamasta vakavasti päätöksentekomenettelyä.

182 Vaikka ECHA ei kiistä sitä, ettei luvan hakijalla ole lähtökohtaisesti mahdollisuutta osallistua komiteoiden kokouksiin samalla tavoin kuin tarkkailijoilla ja että hakijalla ei siis ole oikeutta esittää kantaansa niissä, on kuitenkin todettava, että - kuten edellä 177 kohdassa korostettiin - hakijalle annetaan asetuksen N:o 1907/2006 64 artiklan 5 kohdan 3 alakohdassa lupa jättää yksityiskohtaisia kirjallisia perusteluja ja että sille annetaan tämän tekemiseen lausuntoluonnoksen vastaanottamisesta laskettava kahden kuukauden määräaika. Hakijan on tässä yhteydessä mahdollista vastata huomautuksiin, joita tarkkailijat ovat ehkä esittäneet.

183 On syytä huomata myös, että ECHA on unionin yleisen tuomioistuimen asianosaisille esittämään, käytännesäännöissä määritettyä tarkkailijoiden roolia koskevaan kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa viitannut 14.12.2012 päivättyyn ohjeasiakirjaan, jossa kuvataan sen lupahakemusmenettelyn yhteydessä omaksuma lähestymistapa (jäljempänä ohjeasiakirja). ECHA toteaa, että tarkkailijoiden läsnäolo ja luvan hakijoiden poissaolo voi johtaa epäoikeudenmukaiseen kuulemiseen, koska vain tarkkailijoilla on lupa esittää asianomaisessa asiassa huomautuksia. ECHA on siksi tarkentanut ohjeasiakirjassa, että tarkkailijoilla ei ole tämän tyyppisessä menettelyssä oikeutta esittää komiteoiden kokouksissa puheenvuoroja. Tämän ohjeen on todettava olevan yhteensopiva käytännesääntöjen kanssa, joissa ECHAlle annetaan harkintavaltaa toteamalla, että tarkkailijoiden ”voidaan” sallia osallistuvan komiteoiden kokouksiin, ja joissa puheenjohtajalle annetaan kokousten etenemisen osalta harkintavaltaa. ECHA on samoin määrännyt, että johdonmukaisuuden takaamiseksi käytännesääntöjen ja komiteoiden työjärjestysten kanssa tarkkailijoilla ei ole oikeutta tutustua luottamuksellisiin kaupallisiin tietoihin ja että he eivät voi olla läsnä kokouksien osuuksissa, joissa näistä tiedoista keskustellaan.

184 Lopuksi kantaja ei ole esittänyt mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että oikeudella tutustua DEHP:n käyttämistä koskevaan lupahakemukseen liittyviin riidanalaisiin tietoihin olisi käsiteltävässä asiassa merkittävää vaikutusta ECHAn ja komission päätöksentekomenettelyyn ja että sillä vahingoitettaisiin niitä vakavasti.

185 Kun otetaan huomioon yhtäältä järjestelmä, josta asetuksessa N:o 1907/2006 on säädetty ja joka komiteoiden työjärjestyksissä, käytännesäännöissä ja ohjeasiakirjassa on konkretisoitu, ja se, että toisaalta ei ole esitetty mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin epäillä, että riidanalaisiin asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden antaminen olisi käsiteltävässä asiassa vaarantanut ECHAn päätöksentekomenettelyn, on katsottava, ettei riidanalaisten tietojen ilmaisemisella voi olla kielteistä vaikutusta päätöksentekomenettelyyn siten, että se vaarantaisi vakavasti päätöksentekomenettelyn.

186 Kaiken edellä esitetyn perusteella on hylättävä neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

187 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä, eikä ECHAn puolustuksekseen esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä ole tarpeen lausua.

Oikeudenkäyntikulut

188 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt käsiteltävän asian, se on velvoitettava korvaamaan ECHAn oikeudenkäyntikulut ECHAn vaatimusten mukaisesti välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

189 Komissio vastaa työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan nojalla omista oikeudenkäyntikuluistaan.

190 ClientEarth, EEB ja HCWH Europe vastaavat työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan nojalla omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Deza, a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

3) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

4) ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) ja Vereniging Health Care Without Harm Europe vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Prek Labucka Kreuschitz

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 2017.

Allekirjoitukset

Sisällys

Tosiseikat 2

Oikeudenkäynti ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset 3

Oikeudellinen arviointi 4

1. Erillinen kanneperuste, jonka mukaan on olemassa yleinen luottamuksellisuusolettama, joka koskee asetuksessa N:o 1907/2006 säädetyn lupamenettelyn yhteydessä esitettyjä tietoja 5

2. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa on rikottu. 8

Ensimmäinen väite, jonka mukaan riidanalaiset tiedot olivat luottamuksellisia, koska ne olivat luonteeltaan kaupallisia ja koska ne kuuluivat kantajan tietotaidon piiriin 8

Kysymys asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomisesta 10

Velvollisuutta antaa tietoja asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan perusteella tai sitä, ovatko nämä tiedot jo julkisia, koskeva kysymys 15

– Asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan virheellistä soveltamista koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen 15

– Velvollisuus julkaista eräitä tietoja asetuksen N:o 1907/2006 119 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla ja kysymys siitä, ovatko muut tiedot jo julkisia 16

Toinen väite, jonka mukaan teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa on loukattu, mikä oikeuttaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan soveltamisen 19

Kolmas väite, jonka mukaan ei ole esitetty selkeästi, millä yleisellä edulla riidanalaisten tietojen ilmaiseminen voidaan oikeuttaa. 20

Neljäs väite, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta ei ole noudatettu 21

3. Toinen ja kolmas kanneperuste, joista toinen koskee TRIPS-sopimuksesta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista ja luottamuksellisten tietojen (liikesalaisuuksien) suojaa koskevan oikeuden loukkaamista ja joista kolmas koskee Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklasta ja perusoikeuskirjan 17 artiklasta johtuvien unionin sitoumusten rikkomista sekä omistusoikeuden ja omaisuudensuojan loukkaamista 23

4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaa on rikottu 26

Oikeudenkäyntikulut 29

i — Tämän tuomion 24, 37, 39, 51, 67, 105, 108, 128, 145, 149, 151 ja 163 kohtaan on tehty kielellisiä muutoksia sen ensimmäisen julkaisemisen jälkeen.